

ΔΡΧ.7

BUD SAGENDORF

218

ΠΟΠΑΪ

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ - ΠΙΔΑΛΙΟ ΠΡΕΣΣ
ΔΗΜΟΣ/ΦΙΛΟΣ, ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

**ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ
ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ
«ΠΟΠΑΪ»**

Ο άπιδανος, ο θρυλι-
κός επανακτής, το
σιδερομνηστήριο ναυ-
τάκι σε νέες κατα-
πληκτικές εξορμήσεις

ΠΟΠΑΪ®

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΤΟΣ Ε'ΑΡΙΘ. 218- ΔΡΧ 7- 25 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1977

Λυκαβηττού 1γ-Αθήνα 135
τηλέφ. 638.842 - 638.868

Τεχνικοί εγκαταστάσεις
Ορφανός 130-132-Ρουφ.
τηλέφ κέντρον 32 50 300

Εκδότης Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
Ιφικράτους 4-Αθήνα

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Διευθυνός συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Εκδοτική εταιρεία
Ι.Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ & ΥΙΟΙ Ε.Α.Ε.

DRAGONIS publisher
JOHN G. DRAGONIS & SONS LTD
10 Lycabettou street - Athens - 135

Υπεύθυνος τυπογραφείου
Β. Γεωργιάδης
Μεταμορφώσεως 40-42

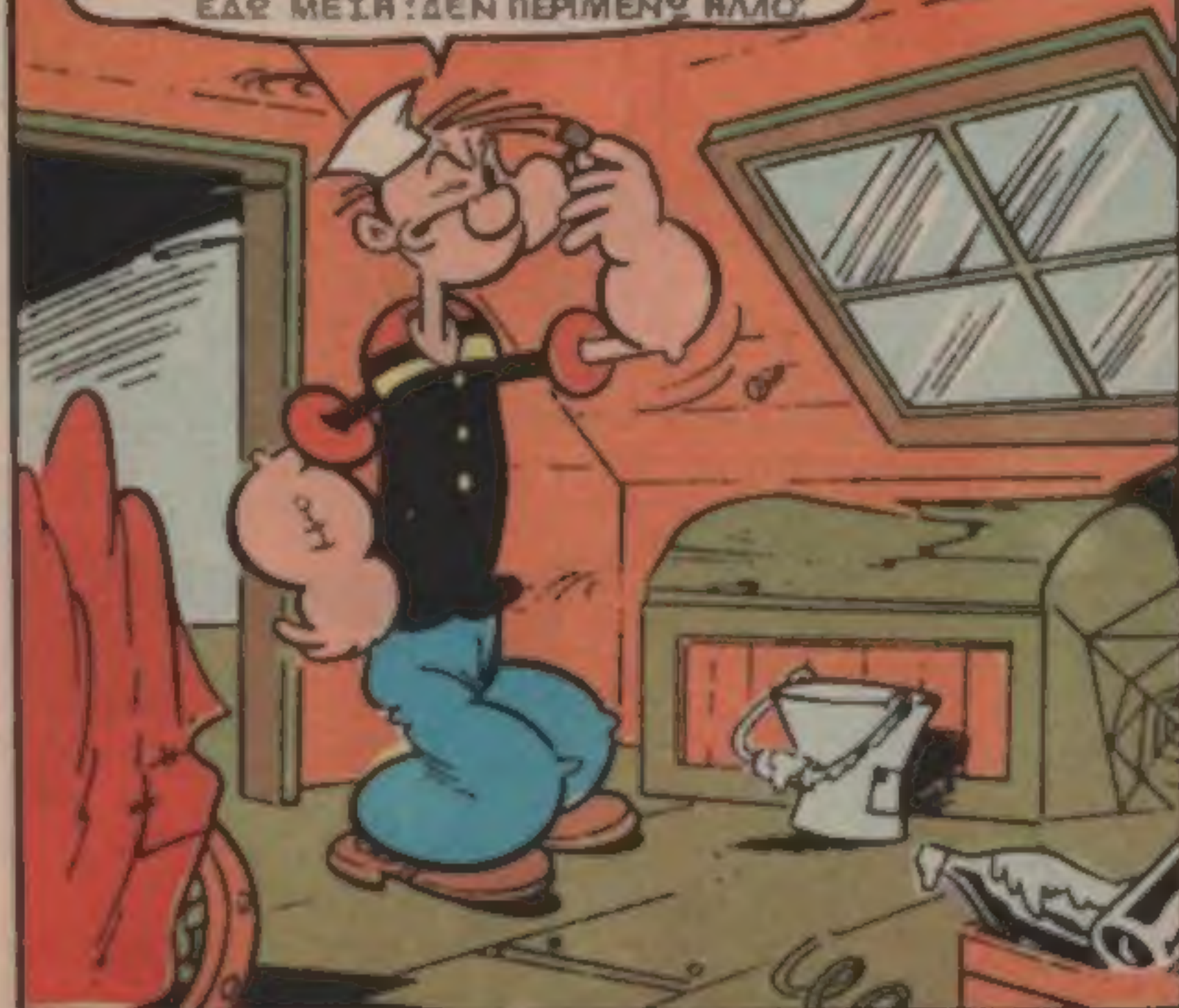
*Απαγορεύεται κάθε αναδημοσίευση

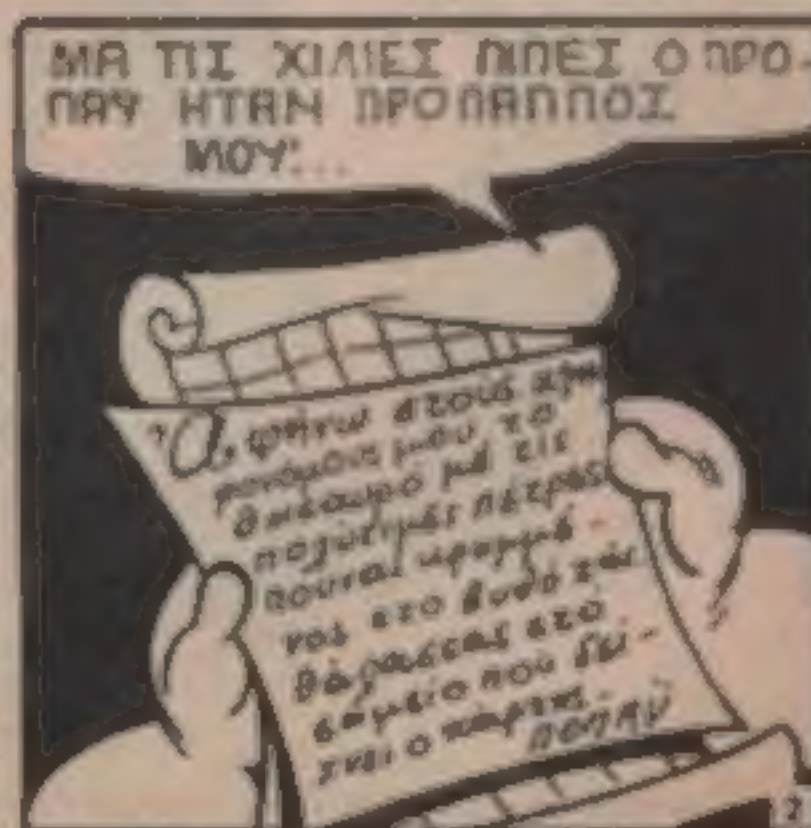
© 1973 K.F.S. (USA) PRODUCTIONS PRINTED IN GREECE

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΟΥ ΔΗΣΑΥΡΟΥ

ΕΔΕ ΚΙ' ΑΡΚΕΤΕΣ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ, Ο ΠΟΠΑΪ
ΕΧΕΙ ΝΑ ΚΑΘΑΡΙΣΗ ΤΗ ΣΟΦΙΤΑ...

ΧΜ... ΕΧΕΙΣ ΜΕΓΑΛΗ ΑΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑ
ΕΔΕ ΜΕΙΝΑ ΔΕΝ ΠΕΡΙΜΕΝΩ ΑΛΛΟ

ΓΕΙΑ ΣΟΥ, ΒΑΣΙΛΙΑ ΜΟΥ! Ο ΠΟΠΡΑΥ
ΒΡΗΚΕ ΤΟ ΧΑΡΤΗ ΤΟΥ ΘΗΣΙΑΥ-
ΡΟΥ ΣΤΗ ΣΟΦΙΤΑ ΤΟΥ!...

ΑΛΗΘΕΙΑ!

ΤΟ ΕΙΔΑ ΜΕ
ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΟΥ
ΒΑΖΕ ΣΤΟΥΧΗ-
ΜΑ ΟΤΙ ΘΑ
ΤΡΕΙΔΕΥΕΙ
ΚΙ' ΟΛΑΡΙ!

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕ
ΟΛΟ ΤΟ ΛΑΟ
ΝΑΝΑΙ Ε-
ΤΟΙΜΟΙ!

ΔΡΟΜΟΟΟ! ΕΦΟΔΙΑΣΤΗΚΑ
Μ' ΟΛΑ Τ' ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΜΕ-
ΣΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΒΡΩ ΤΟ ΘΗΣΙΑΥ-
ΡΟ!...

ΒΟΥΛΑ!

ΧΑΡΙΣ Σ' ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΝΑΥΤΙΚΟ
ΧΑΡΤΗ ΚΑΙ ΣΕ ΜΙΑ ΠΥΞΙΔΑ ΔΕΝ
ΘΑ ΚΟΥΡΑΙΤΕ ΠΟΛΥ ΝΑ ΒΡΩ ΤΟ
ΜΕΡΟΣ ΠΟΥ ΣΗΜΕΙΩΝΕΤΑΙ ΣΤΟ
ΧΑΡΤΗ ΑΥΤΟ!...

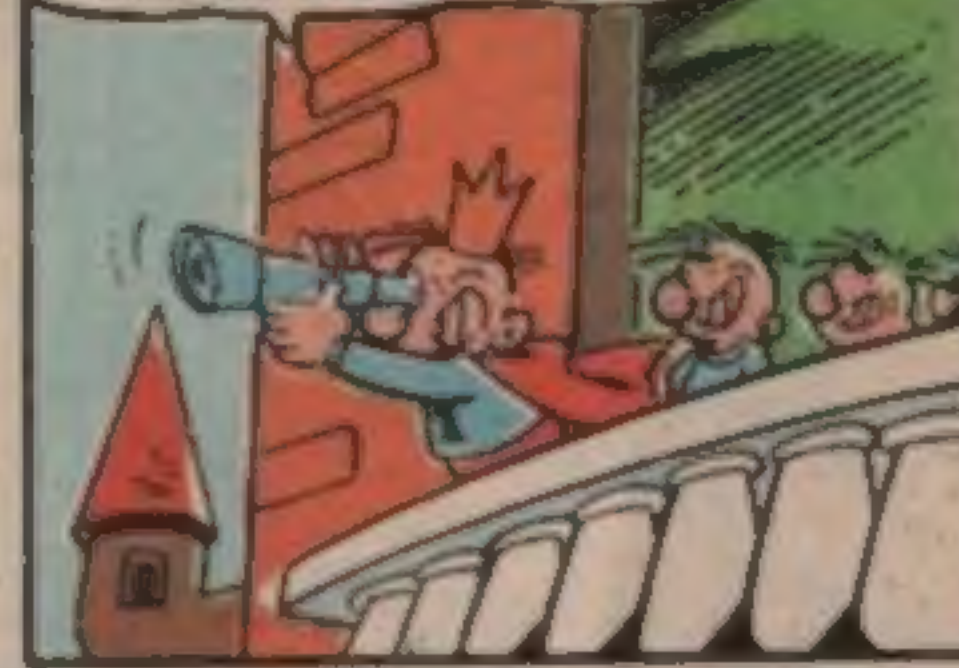
ΔΕΝ ΒΛΕΠΩ ΤΗΝ ΩΡΑ
ΝΑ ΒΡΩ ΤΟ ΜΕΡΟΣ
ΑΥΤΟ!

ΝΑΤΟΣΙ, Ο ΠΟΠΡΑΥ! ΙΤ'
ΑΝΟΙΧΤΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΙΑΣ!
ΧΕ! ΧΕ!

ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΨΕ ΤΗΝ ΠΟ-
ΛΗ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΒΑΛΟΥΜΕ ΣΕ
ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΟ ΔΕΔΙΟ ΜΑΣ!

ΕΛΑΤΕ ΥΠΗΚΟΟΙ ΜΟΥ! ΣΗΜΕΡΑ
ΘΑΝΑΙ ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΕΡΑ ΓΙΑ
ΤΟ ΛΑΟ ΤΩΝ ΚΟΝΤΟΙΣΤΟΥΝΗ-
ΔΩΝ!

ΓΙΑ ΝΑ ΔΟΥΜΕ! ΠΟΥΝΑΙ
ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΔΥΟ ΒΡΑΧΟΙ ΠΟΥ
ΜΟΙΑΖΟΥΝ ΣΑΝ ΚΕΦΑ-
ΛΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙ-
ΝΑ!

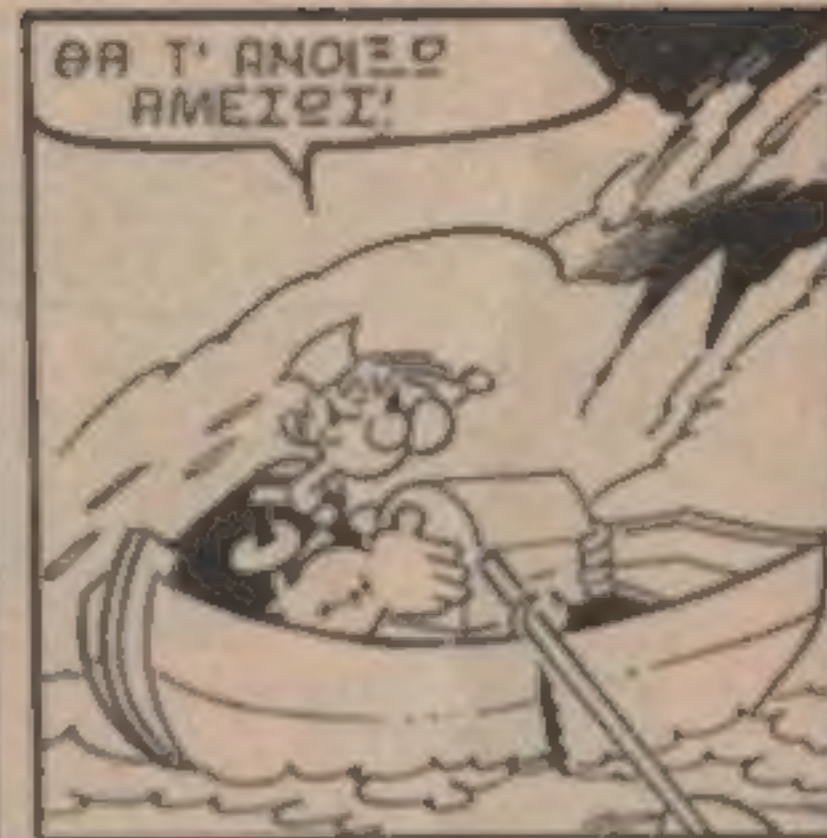

ΧΑΜΙ! ΒΛΕΠΩ ΚΑΤΙ ΒΡΑ-
ΧΙΑ ΕΚΕΙ!...

ΖΗΤΩ!... ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΣΗΜΕΙΩ-
ΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΧΑΡΤΗ!...

ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΚΑΤΑ-
ΛΑΒΩ ΟΜΩΣ ΓΙΑΤΙ ΤΟ
ΕΚΑΝΑΝ ΑΥΤΟ!

ΑΔΟΥ ΞΕΡΟΥΝ ΠΩΣ ΜΟΛΙ ΜΑ-
ΘΑΙΝΑ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΘΑΡΚΟ-
ΜΟΥΝ ΕΔΩ...

ΙΙΣΙ ΝΑΧΟΥΝ ΚΑΝΕΜΑ ΙΣΧΥ-
ΡΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΟΠΛΟ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗ
ΜΕ ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ... ΘΑΘΕΛΑ ΝΑ-
ΞΕΡΑ ΠΩΣ ΘΑ ΜΕ ΥΠΟΔΕΧΤΟΥ-
ΝΕΙ...

ΠΕΡΙΕΡΙΟ! Ο ΠΥΡΓΟΣ
ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΕΡΗ-
ΜΟΣ!

ΙΙΣΙ ΜΑΝΑΙ ΚΡΥΜΜΕΝΟΙ!
ΘΑ ΨΑΞΩ ΟΜΩΣ ΠΑΝ-
ΤΟΥ!...

ΑΔΙΚΑ ΚΡΘΑ! ΟΙ ΚΟΝΤΟΣΤΟΥΠΗΔΕΙ
ΕΓΚΑΤΑΛΕΨΑΝ ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΟΥ. ΠΡΟΣ
ΑΓΝΩΣΤΗ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ.

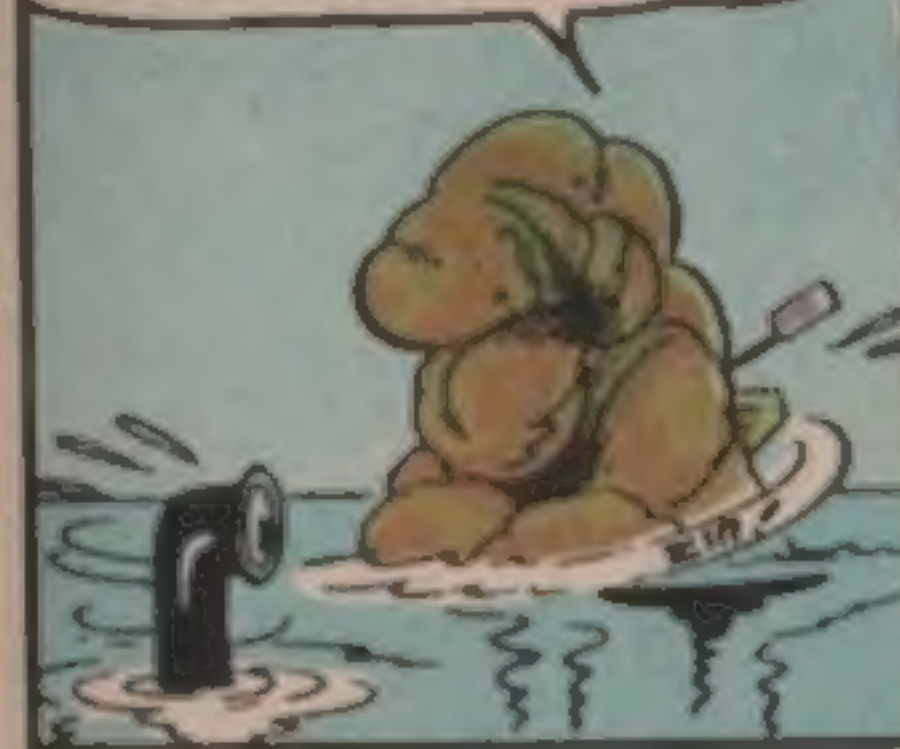
ΠΑΝΤΩΣ, ΔΕΝ ΘΑ ΜΠΟΡΕΙΟΥΝ
ΝΑ ΜΟΥ ΞΕΚΟΥΝ! ΚΑΙ ΣΤΗΝ
ΑΚΡΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΝΑ ΠΑΝΕ
ΘΑ ΤΟΥΣ ΒΡΩ!

ΕΤΩ! ΒΓΑΙΝΕΙ
ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ
ΕΚΕΙ!...

ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΝΑ ΚΡΥΦΤΩ!

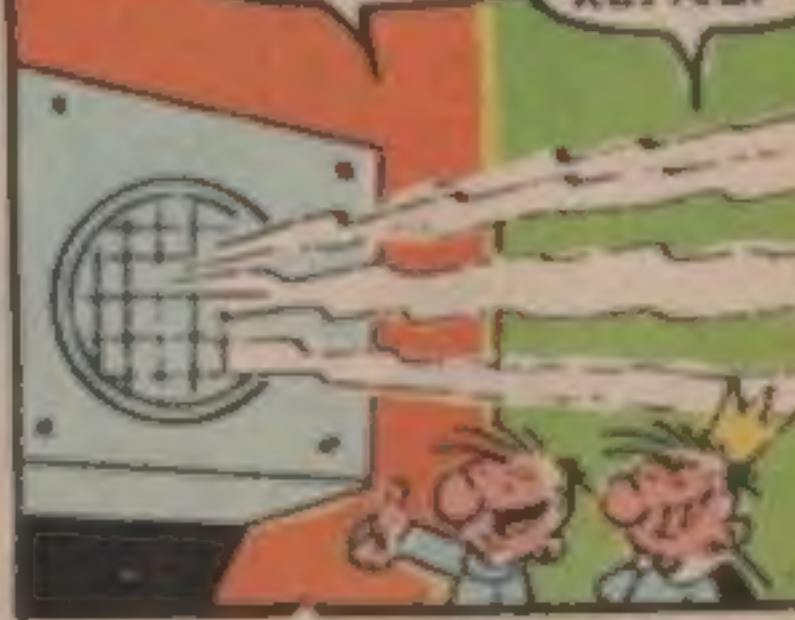
ΟΥΧΗ ΔΕΝ ΦΑΙΝΕΤΑΙ! ΒΓΑΛ-
ΤΕ ΤΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΓΙΑ
ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΚΑ-
ΘΑΡΟ ΑΕΡΑ!

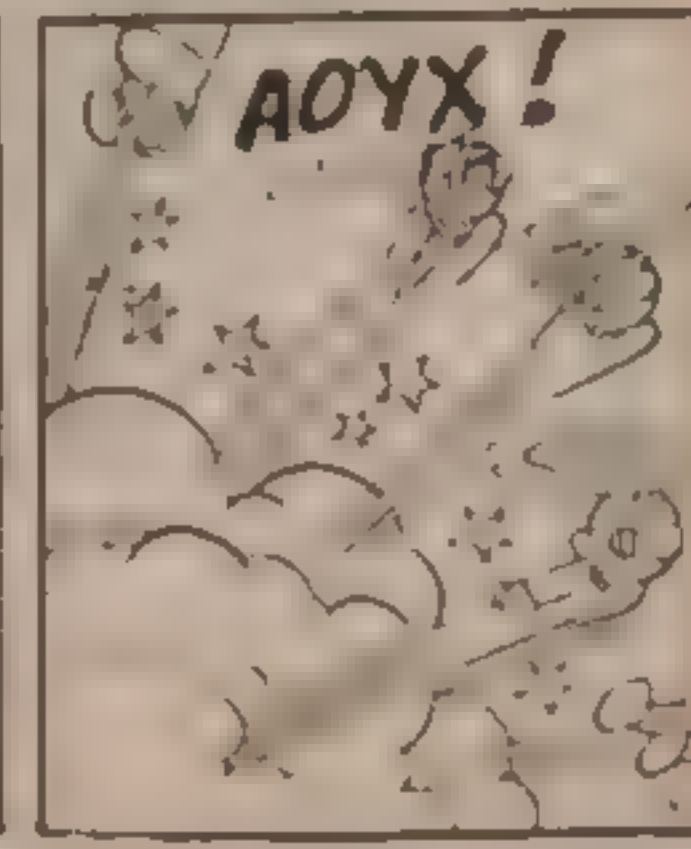
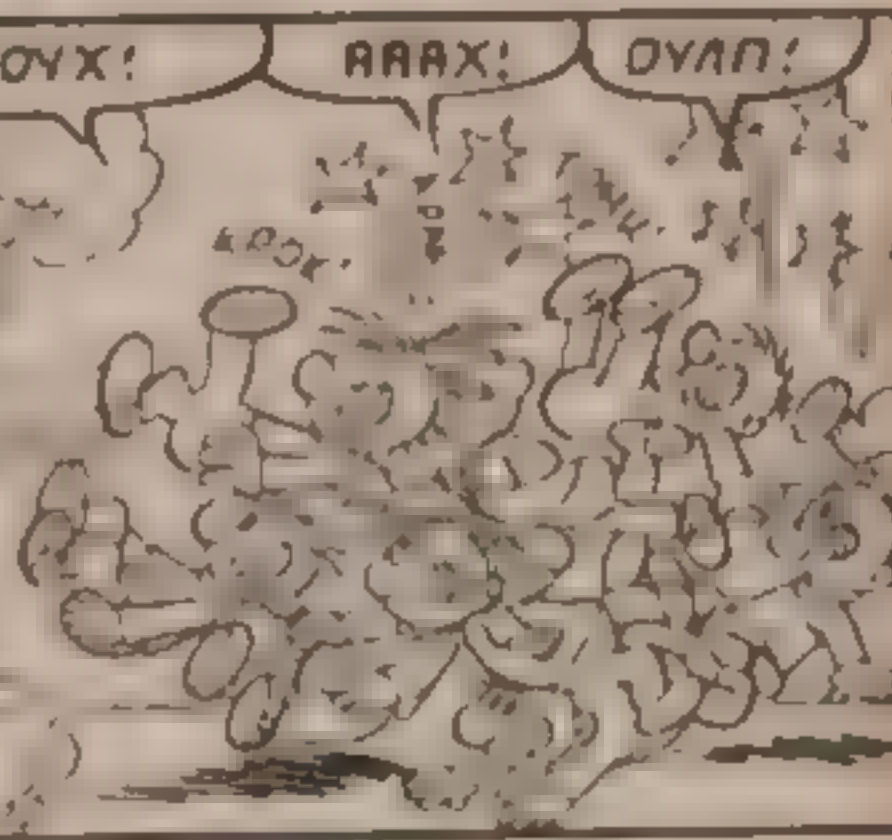
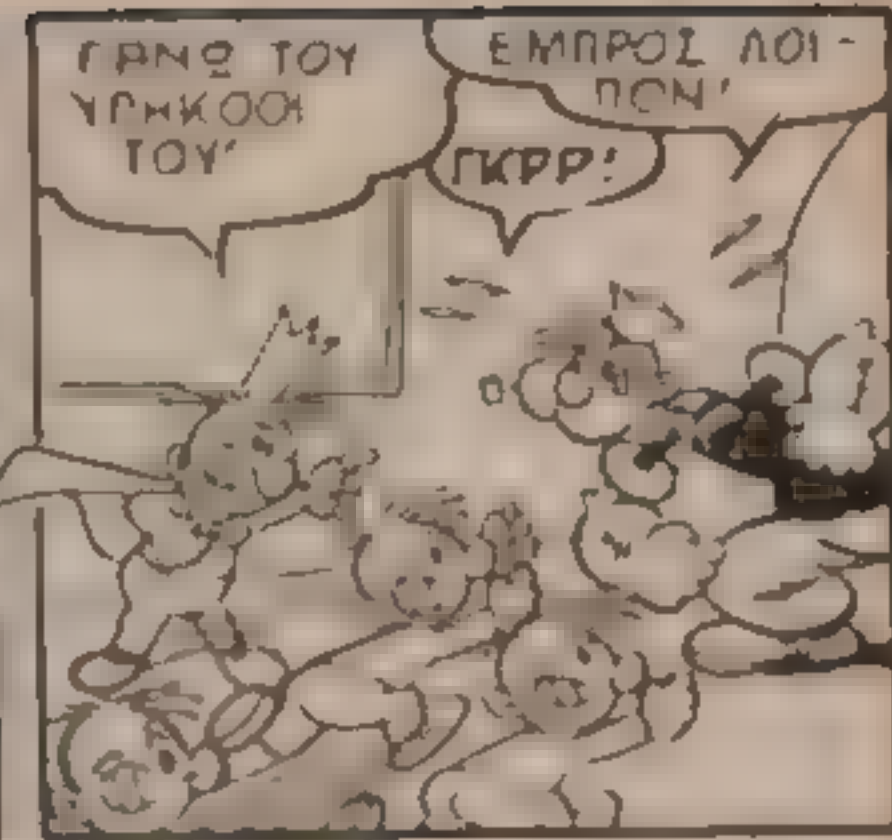
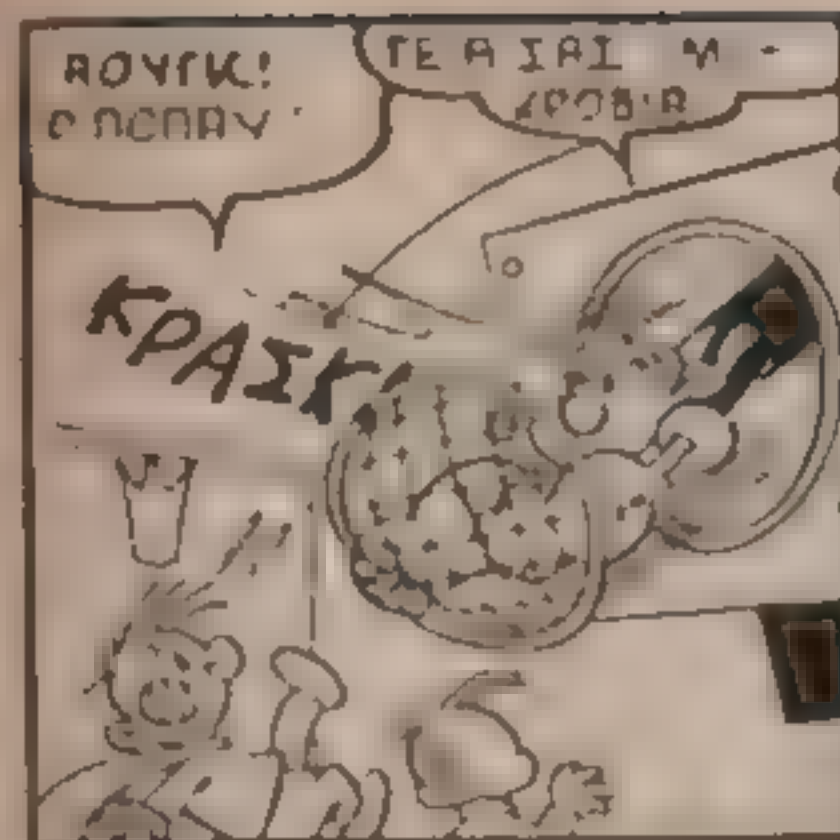
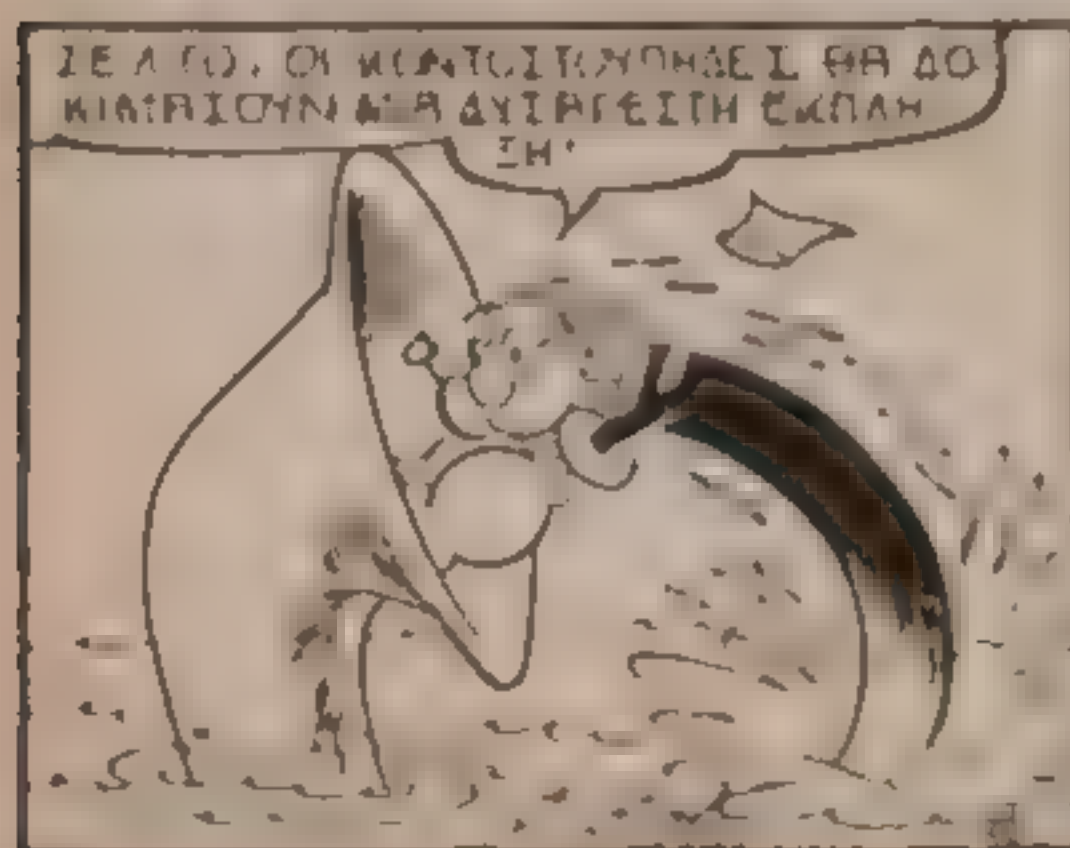
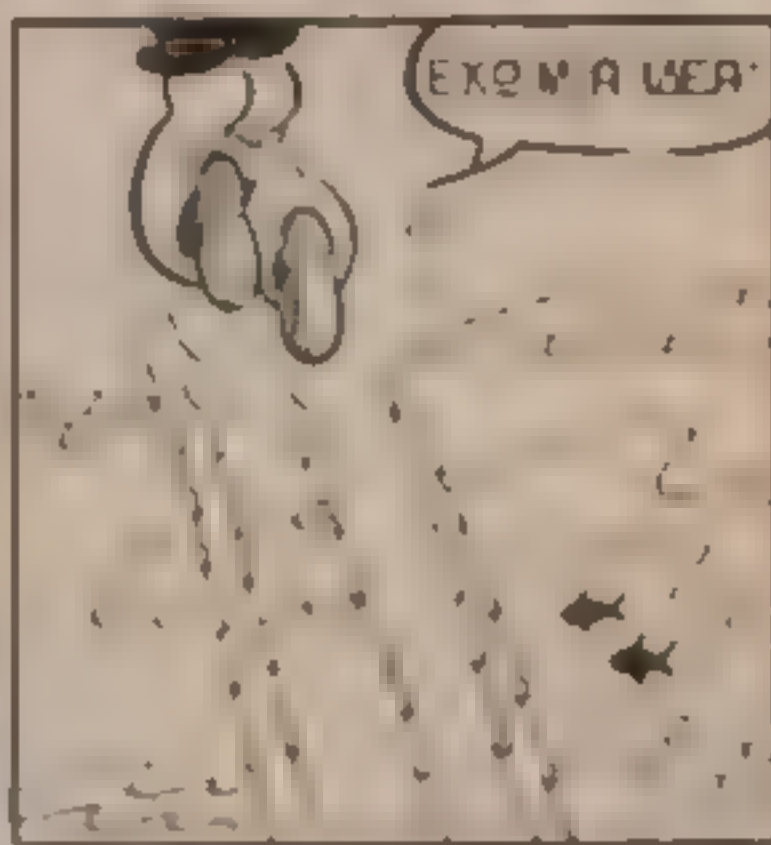

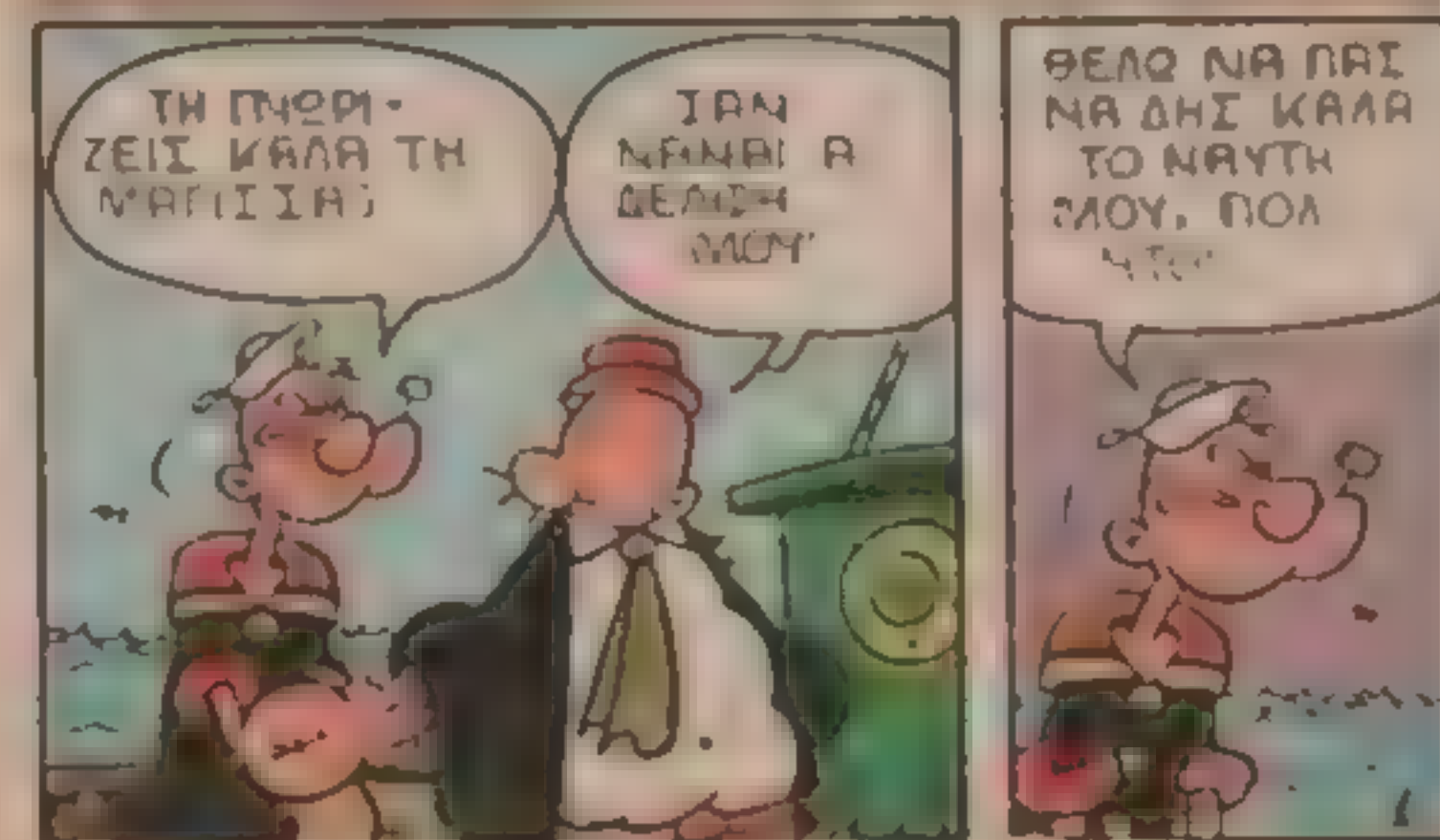
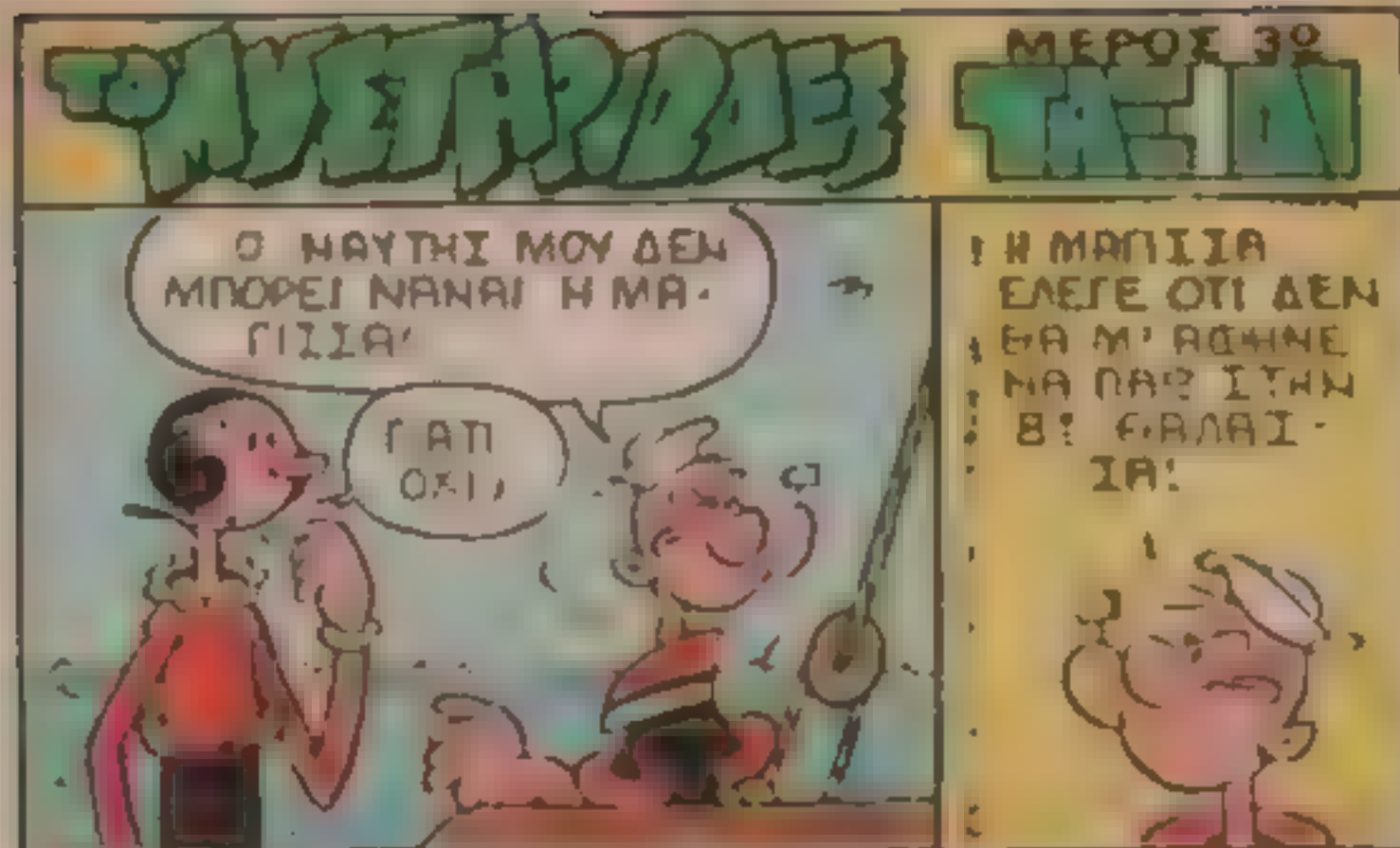
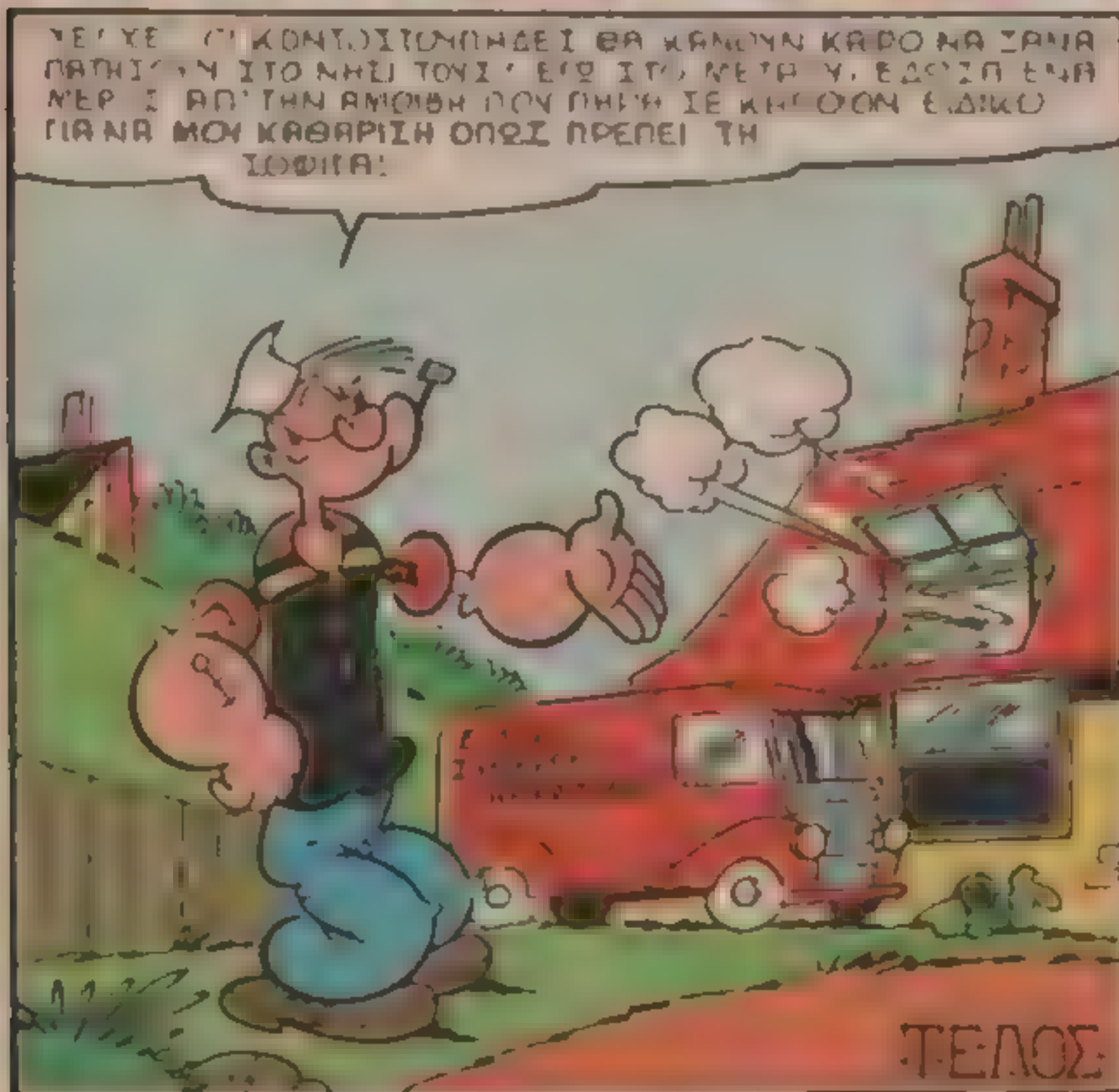
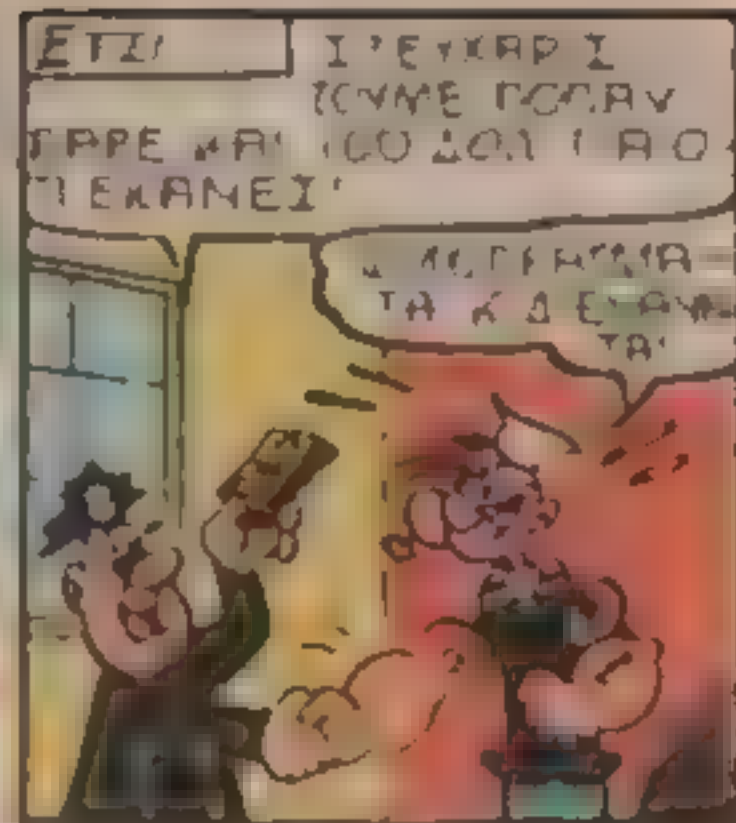
ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΤΙΓΜΗ...
ΕΙΠ! ΠΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΤΟ
ΠΡΑΓΜΑ!

ΧΕ! ΧΕ! ΣΕ ΛΙΓΟ, ΘΑΧΟΥΜΕ
ΜΑΖΕΨΕΙ ΑΡΚΕΤΟ ΚΑΘΑΡΟ
ΑΕΡΑ ΓΙΑ ΜΕΧΡΙ
ΑΥΡΙΟ!

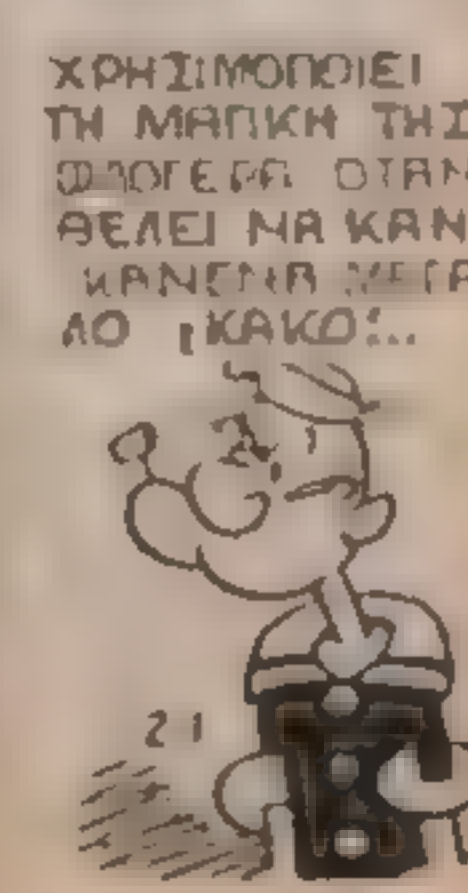
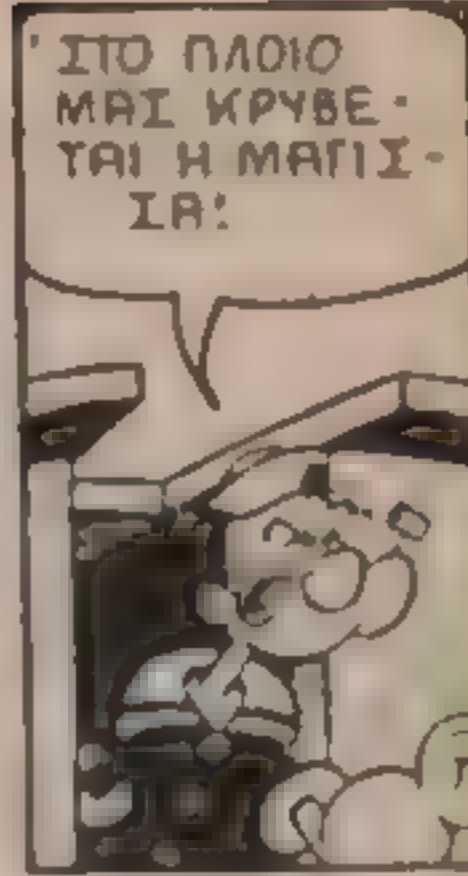
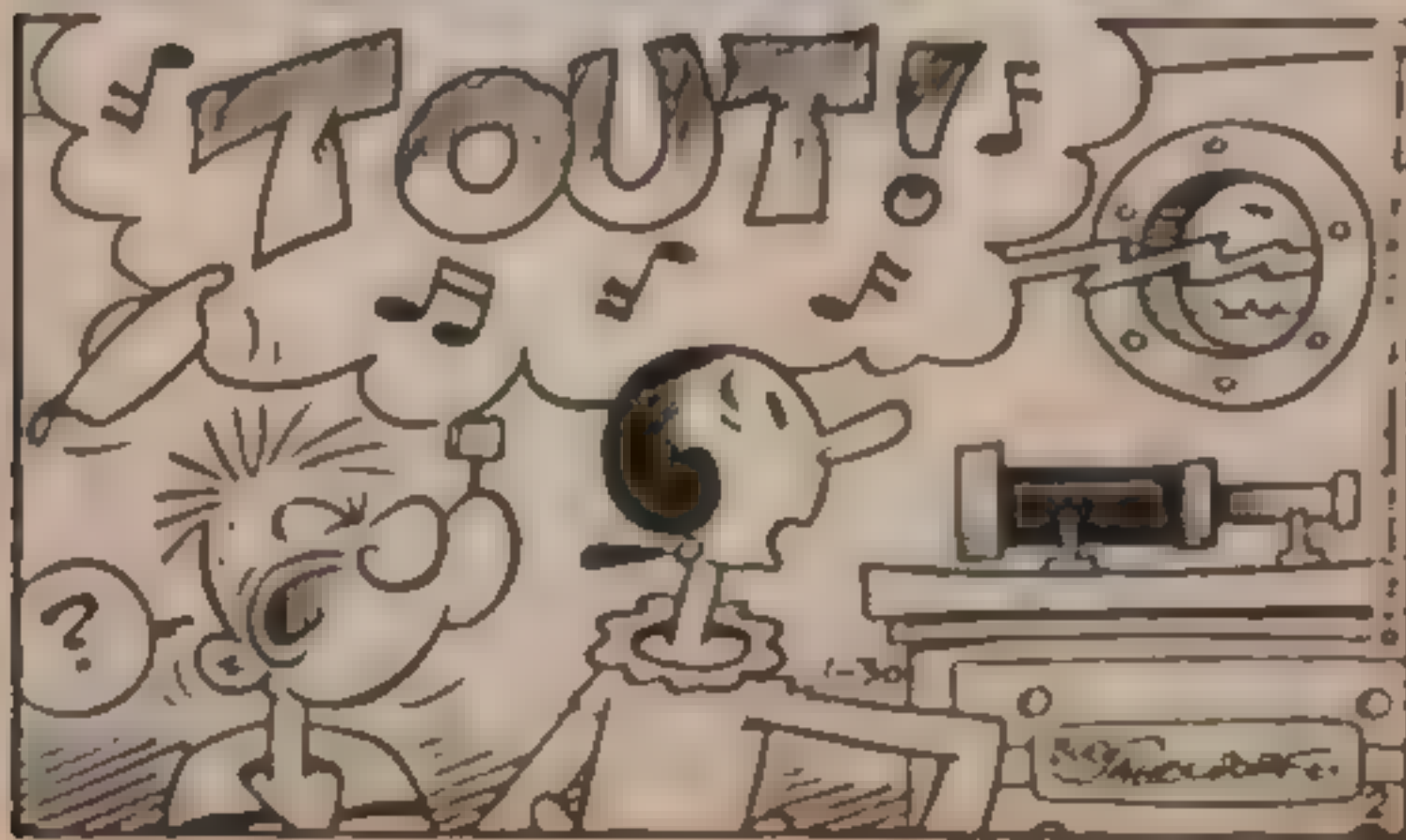

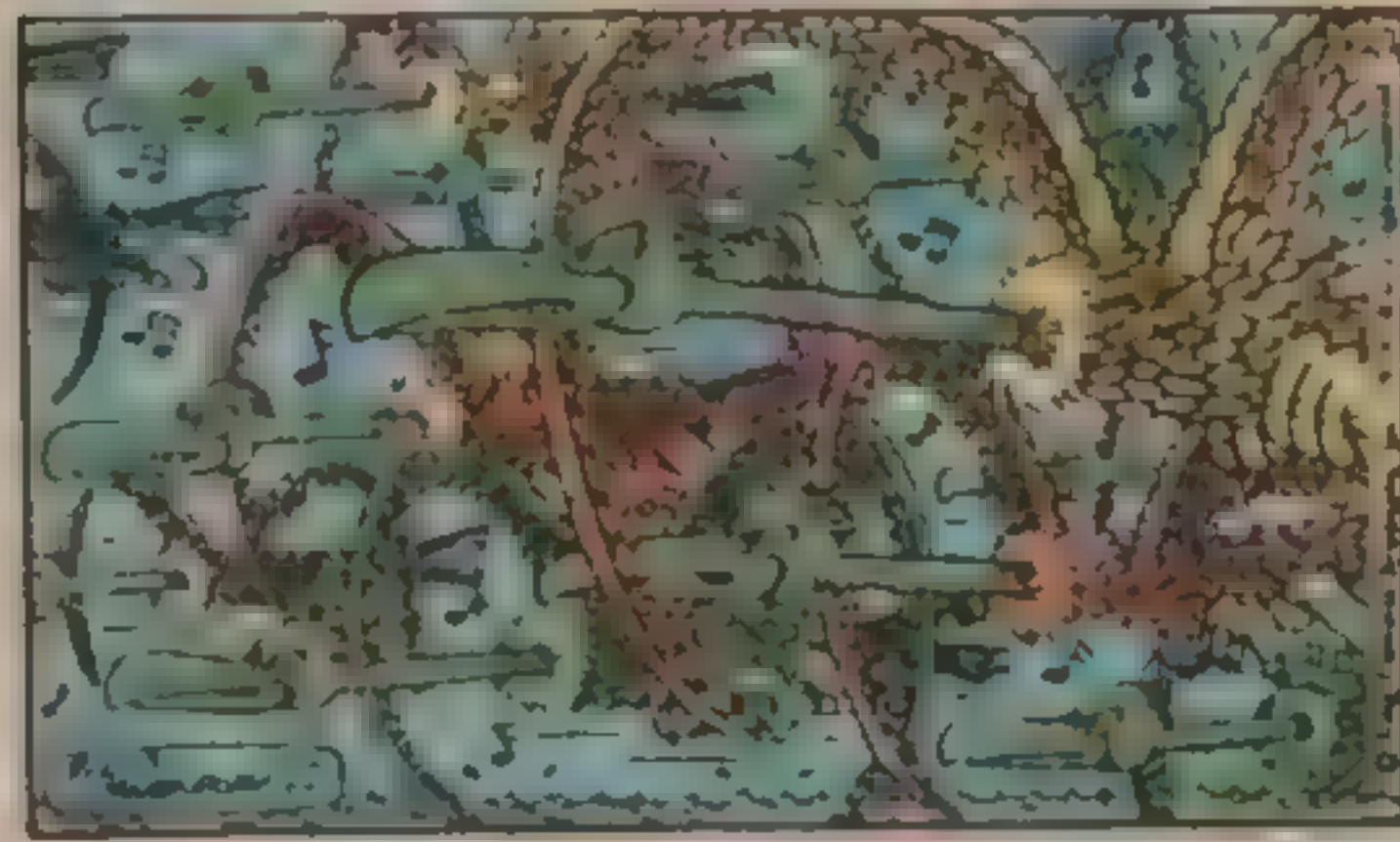

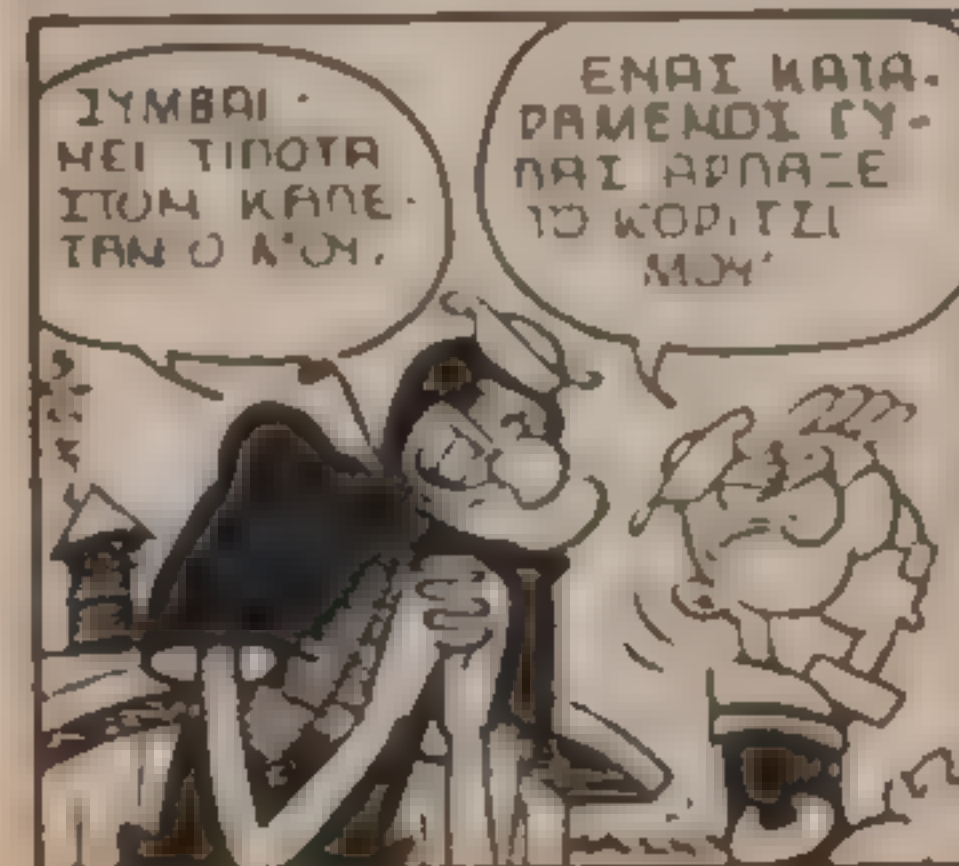
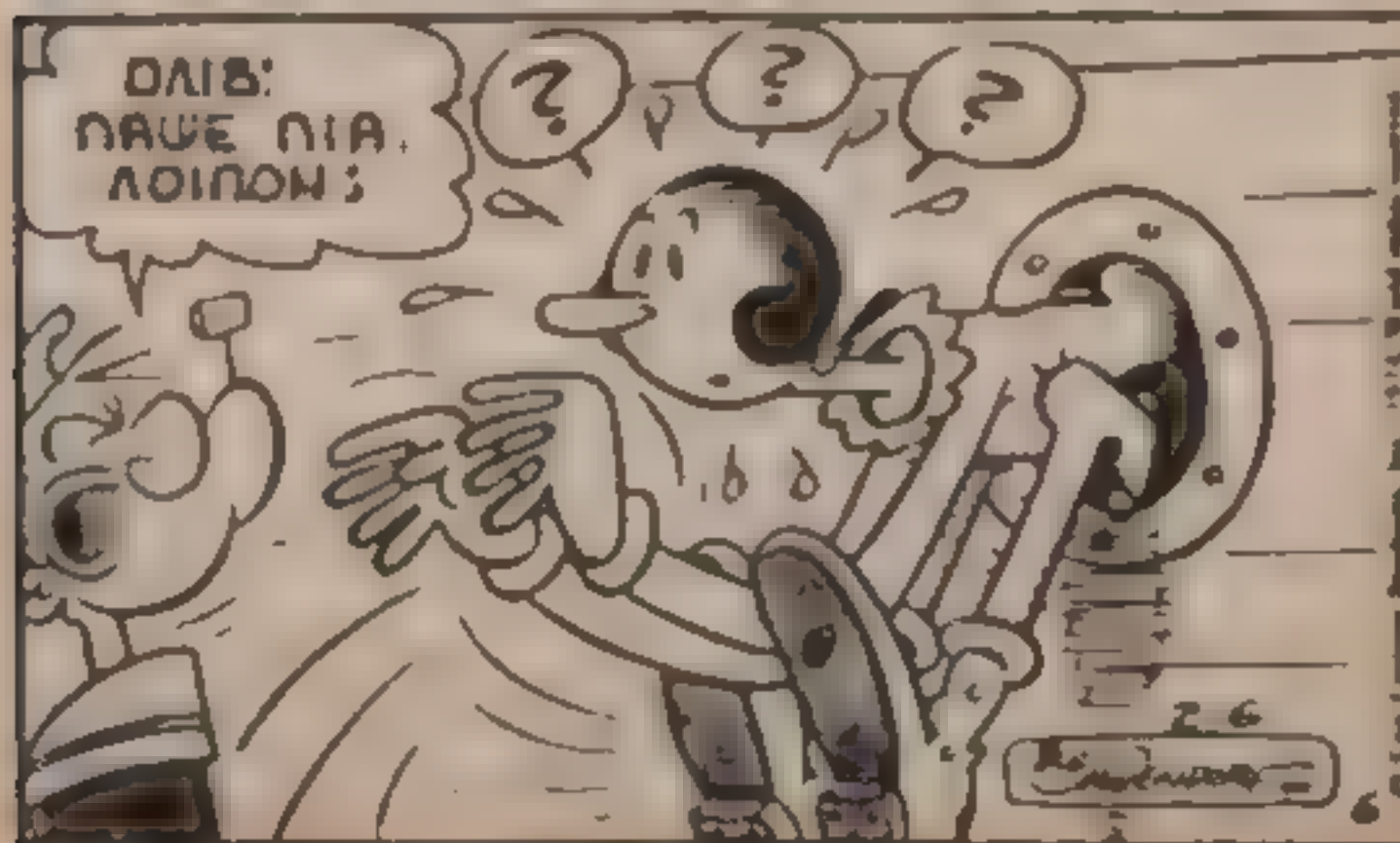
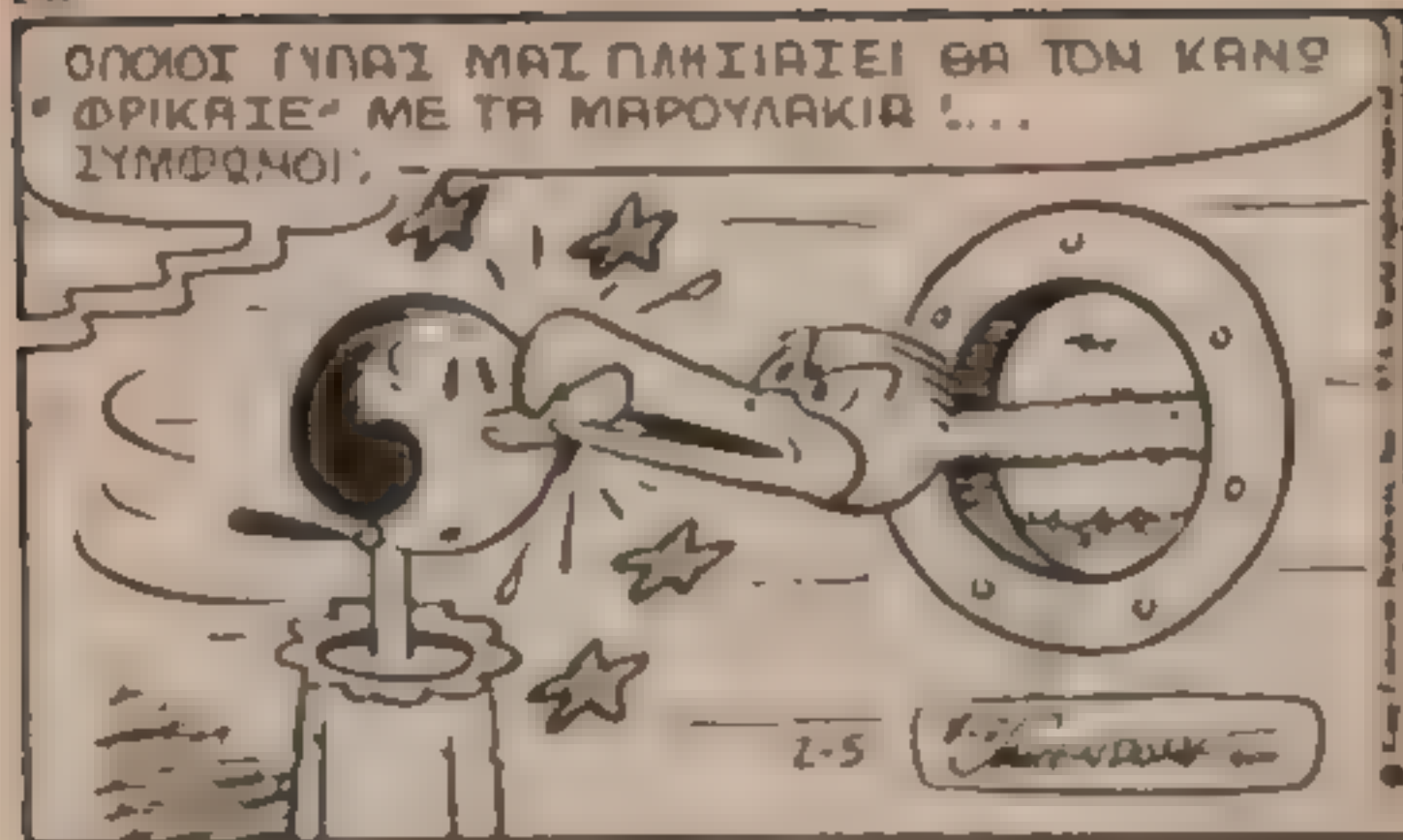
ΔΕΝ ΑΚΟΥΣΑΜΕ
ΟΥΤΕ ΕΝΑ
"ΤΟΥΤ" ΑΠ' ΤΗ
ΜΑΓΙΚΗ ΤΗΣ
ΦΛΟΓΕΡΑ!

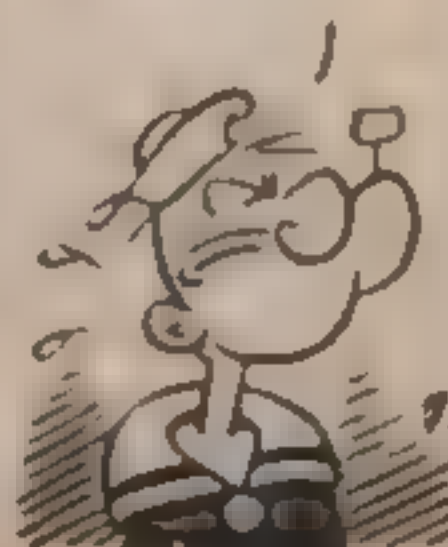

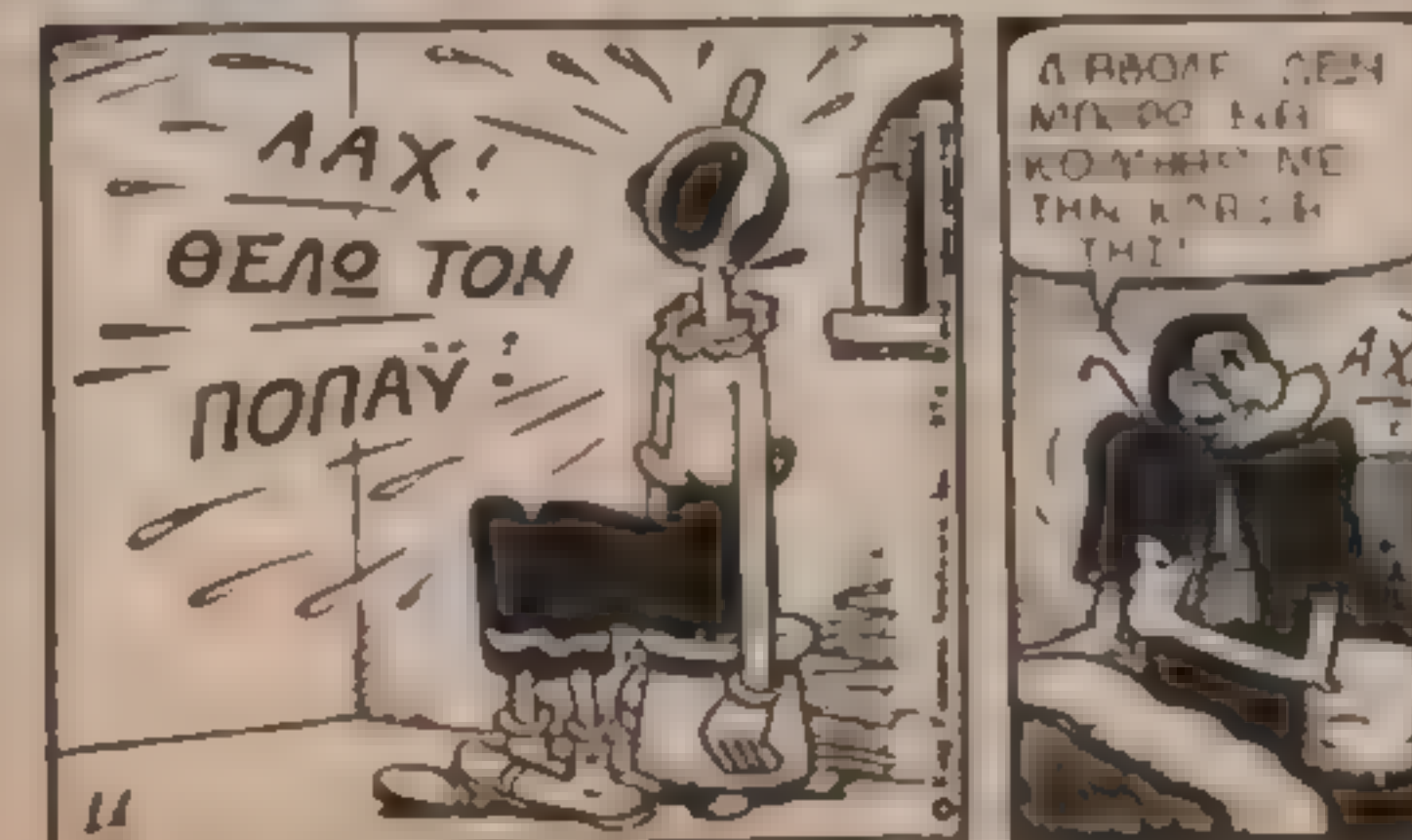
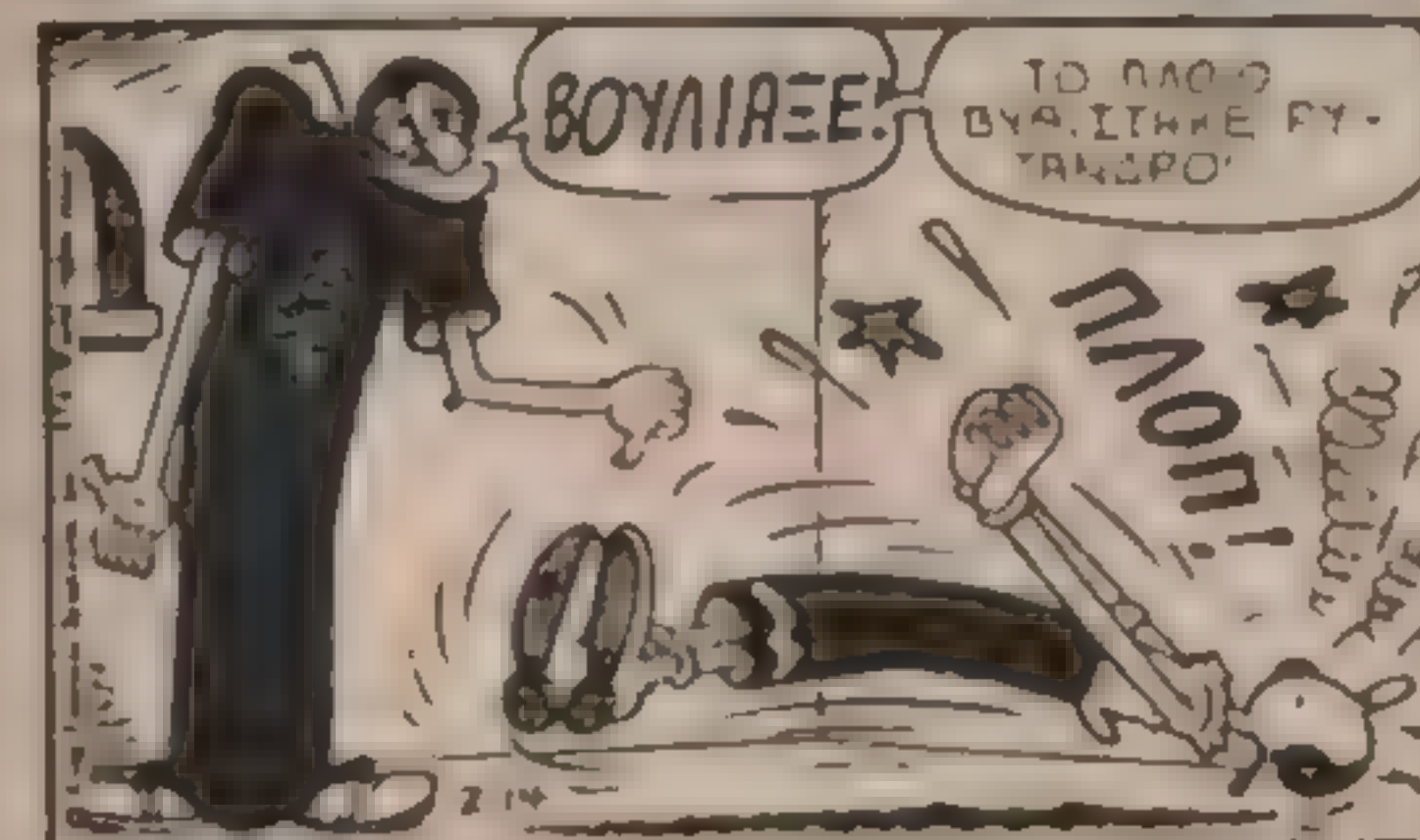
ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΑΠ' ΓΑΓΑΡΗΜΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

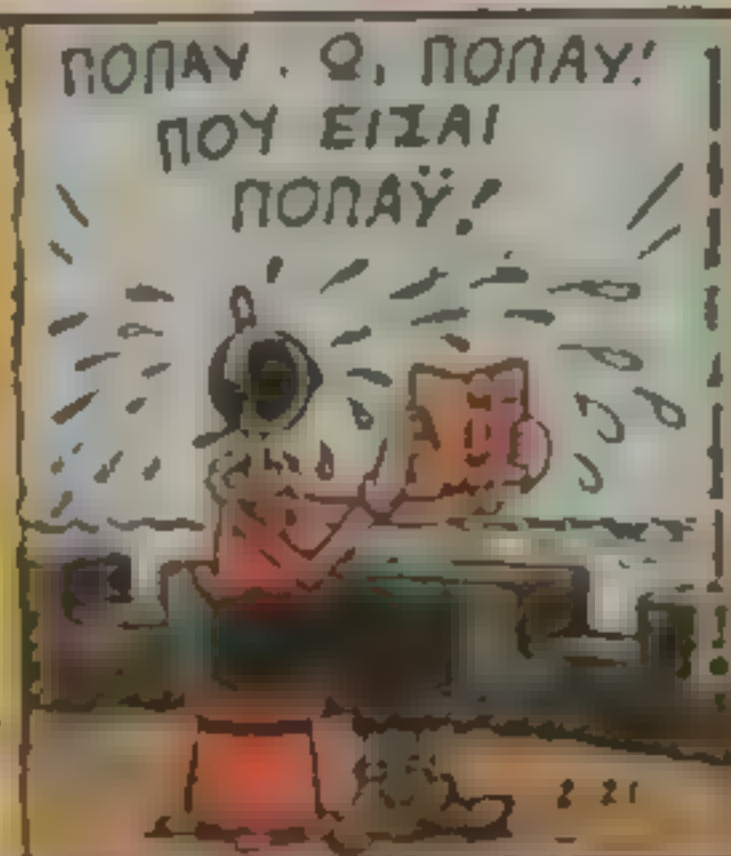
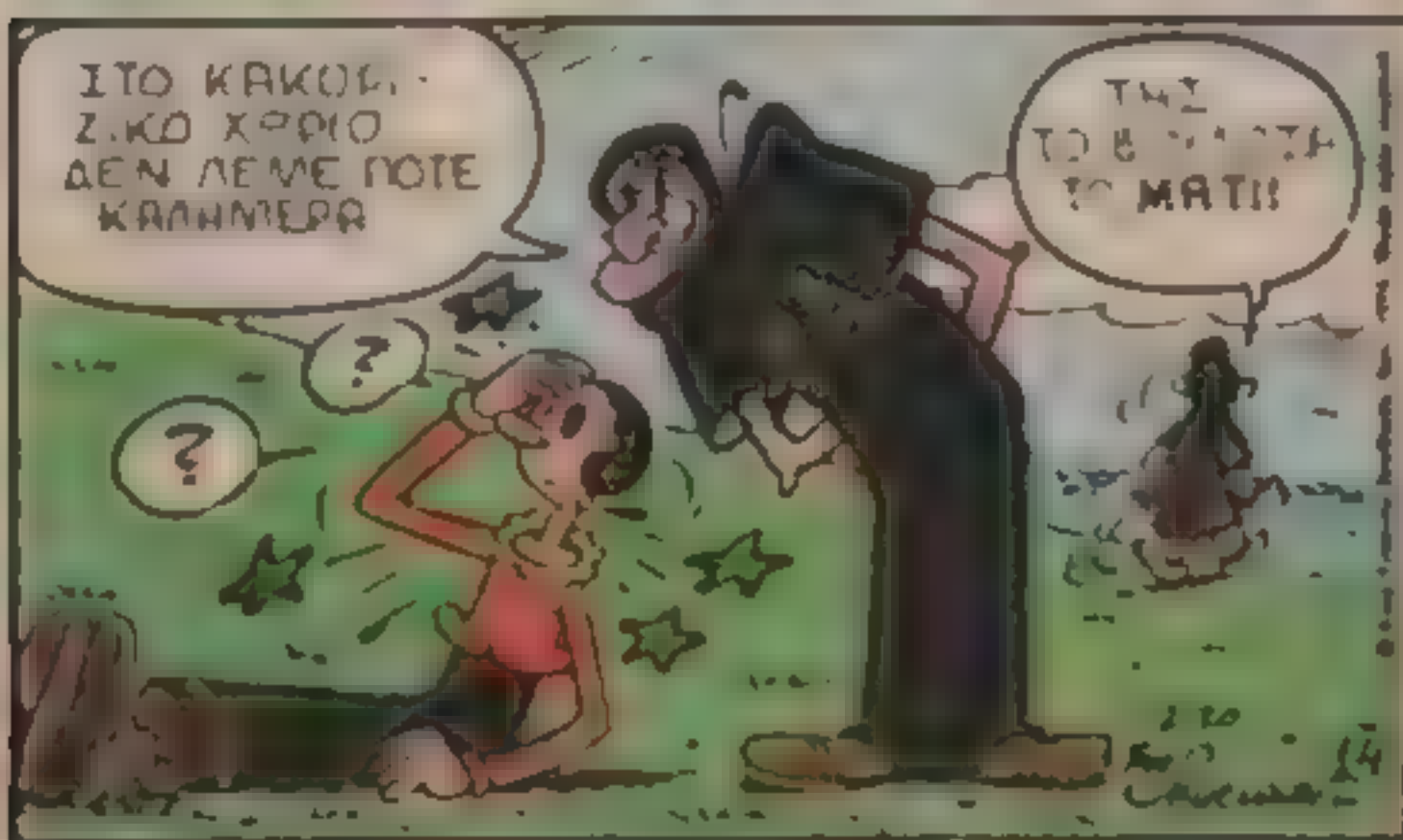

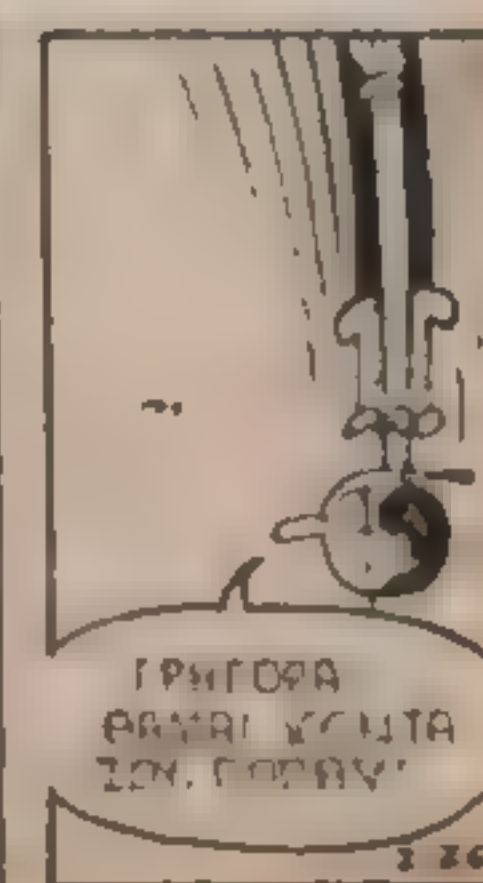
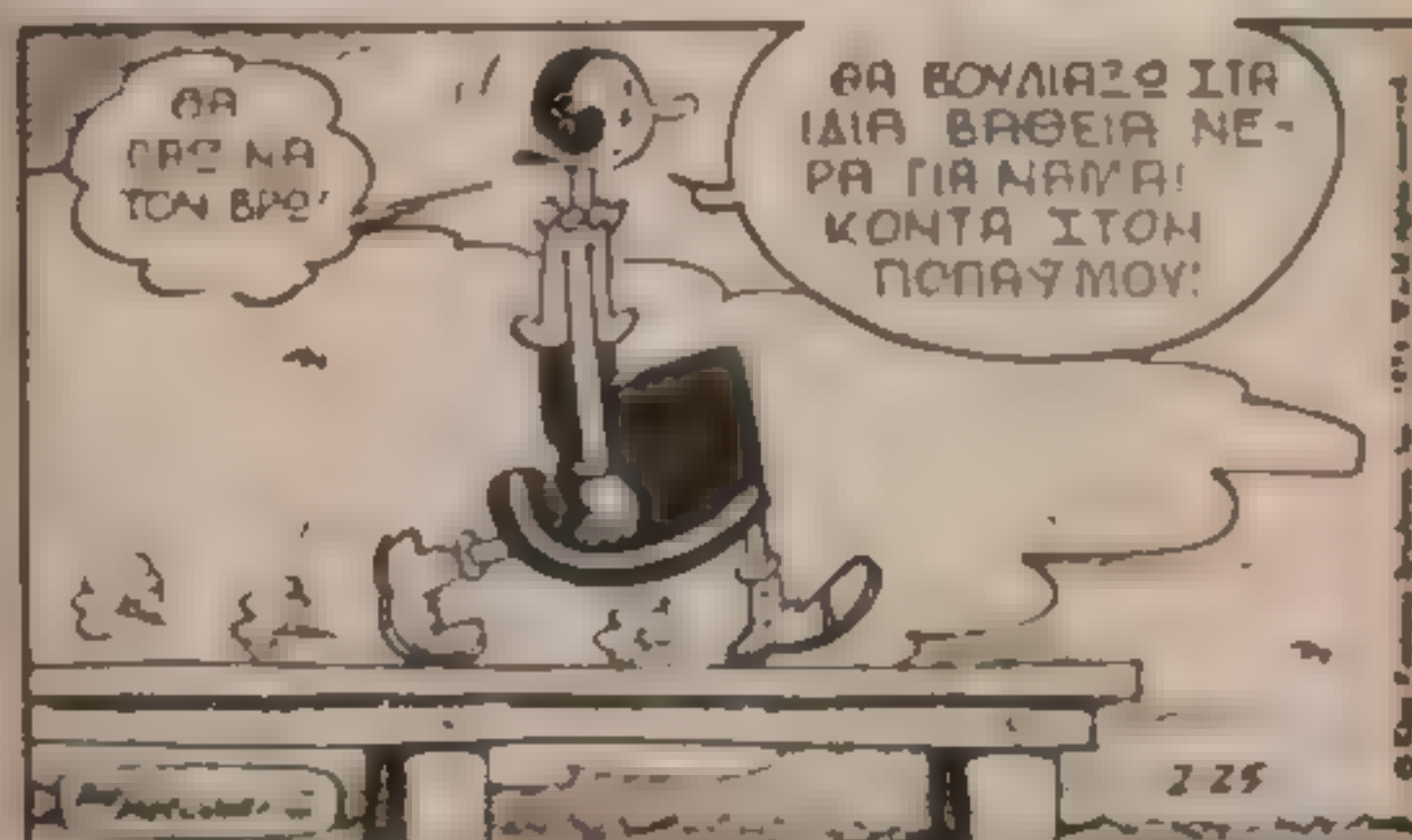
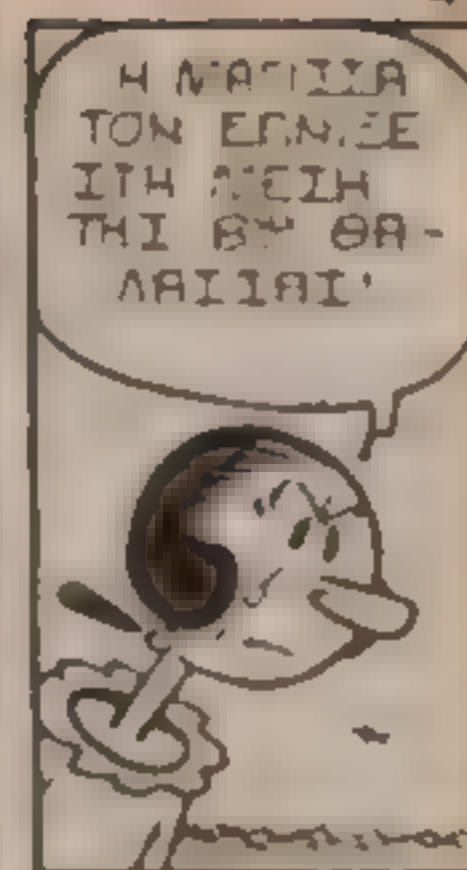
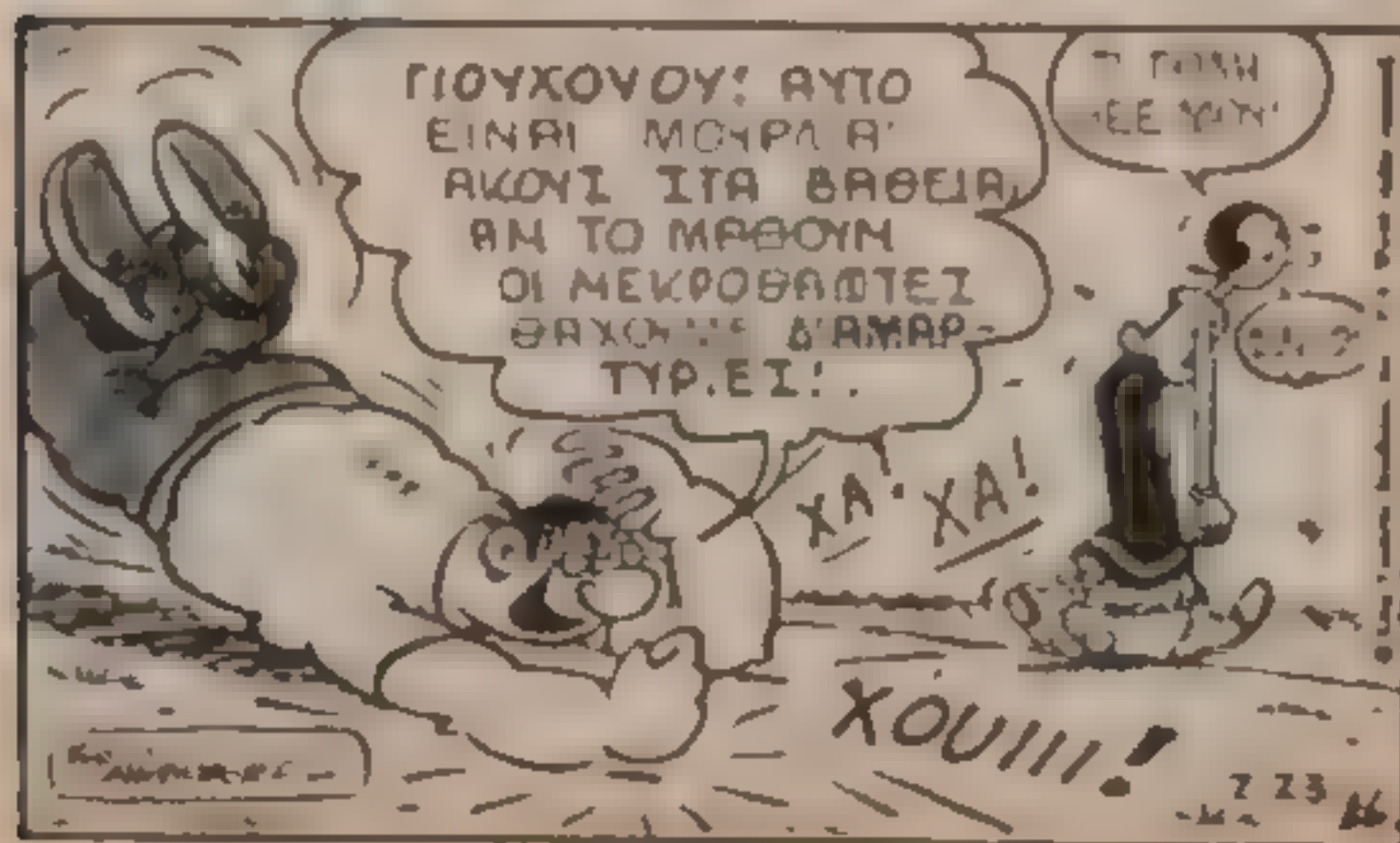
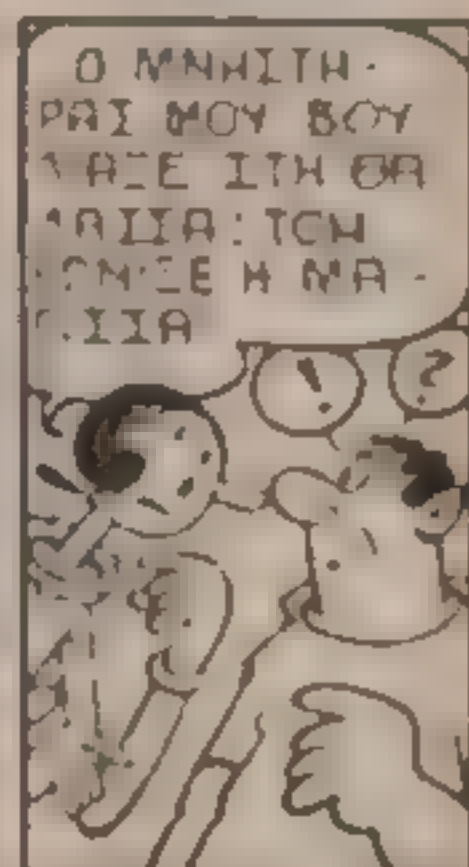
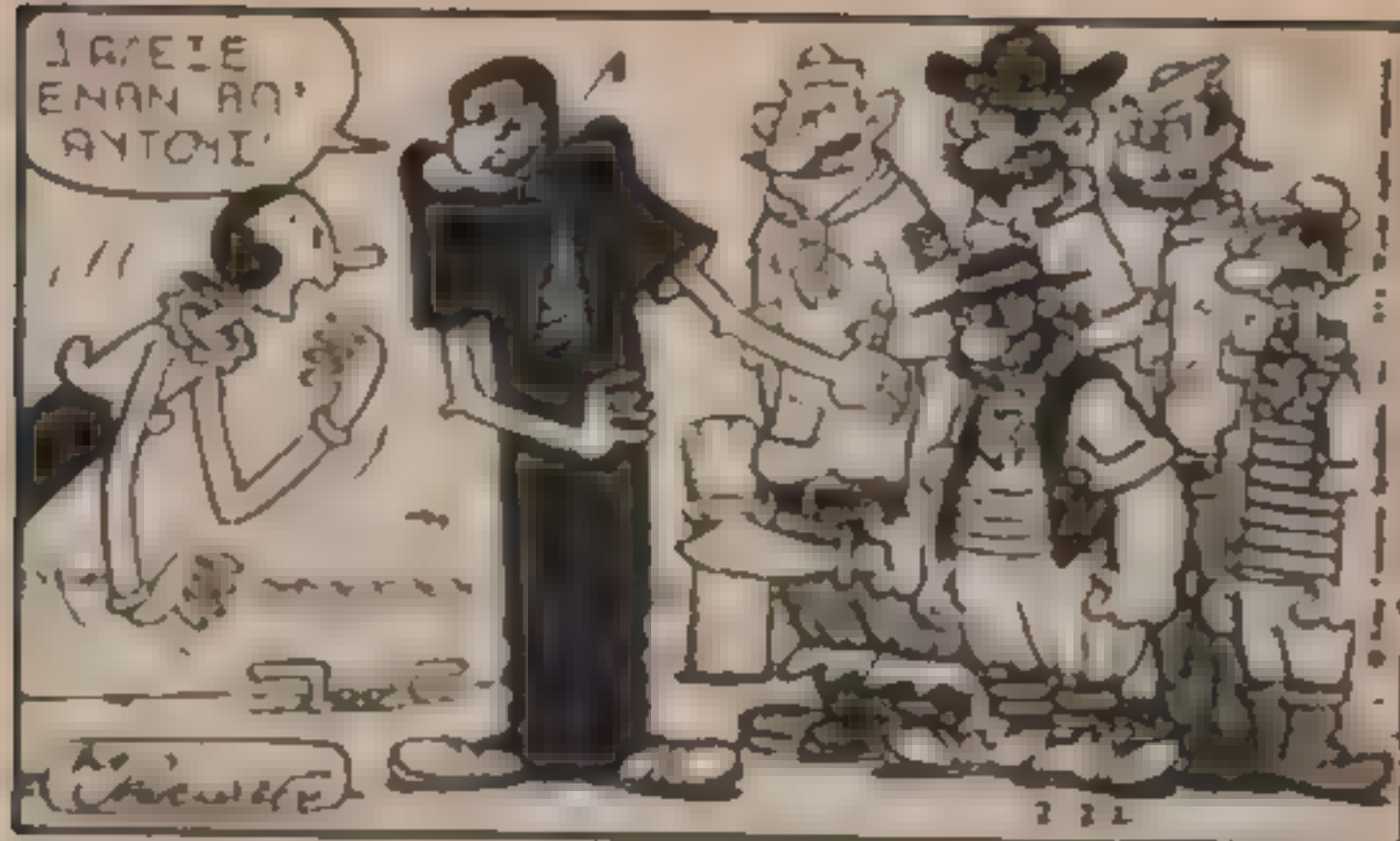
ΜΟΛΙ ΓΗ ΤΗ
ΜΑΓΙΙΑ ΝΑ
ΜΟΥ ΤΙ ΕΝΑ.
ΦΕΡΝΕ ΕΝΕ
ΙΟΙ!

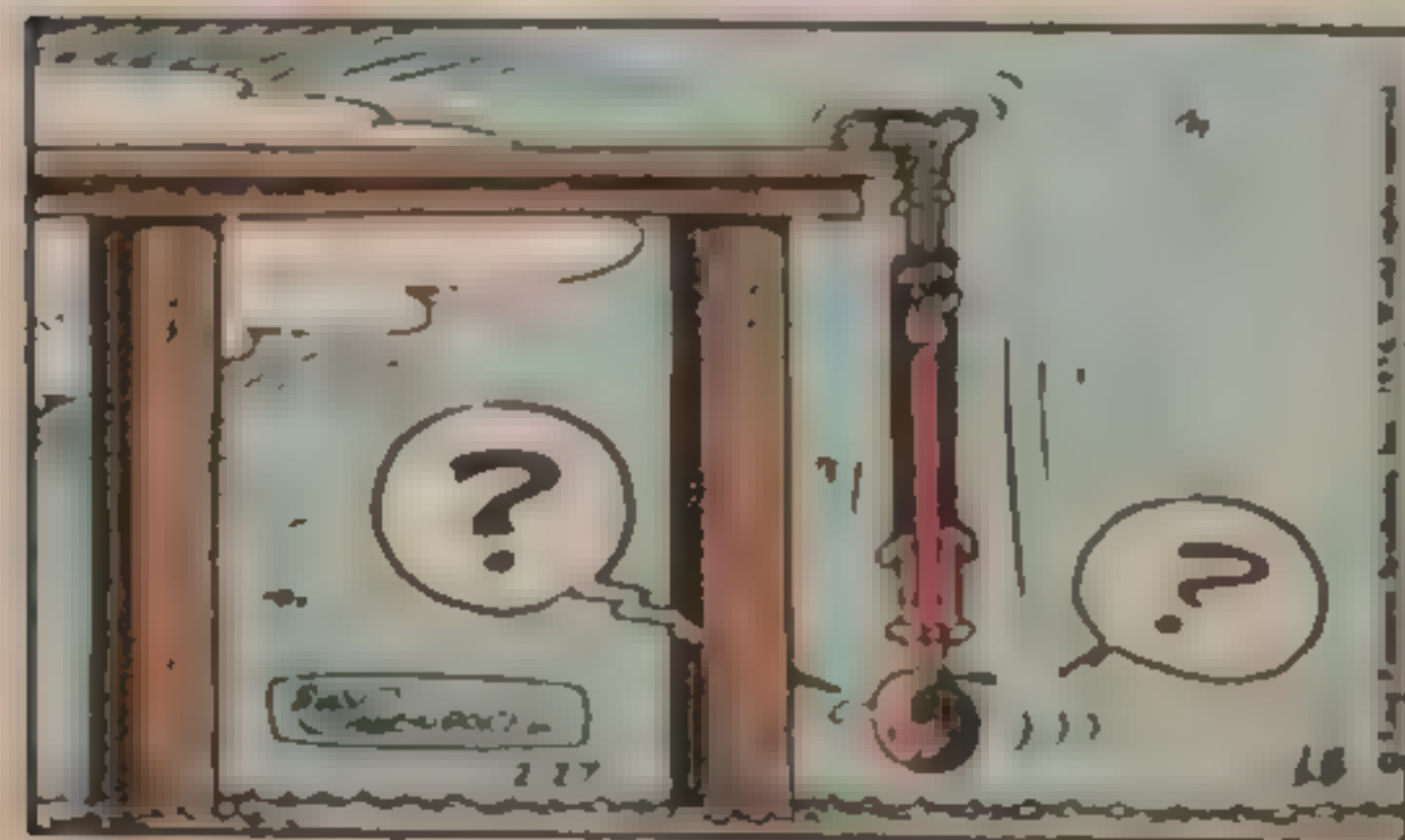
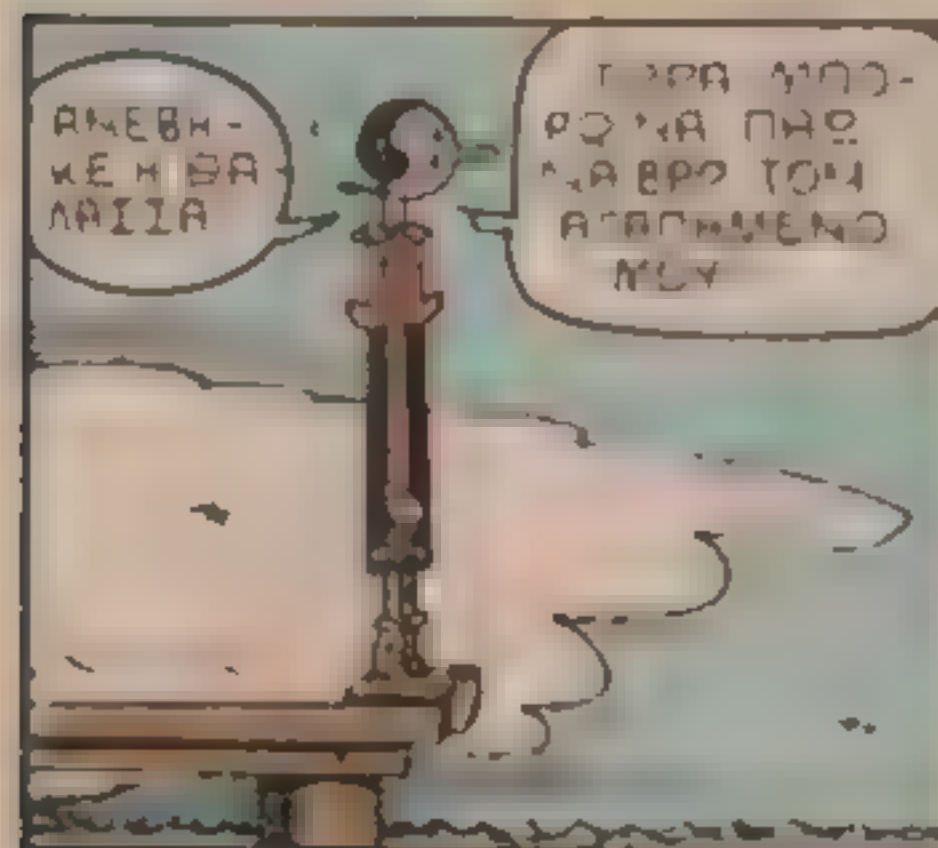

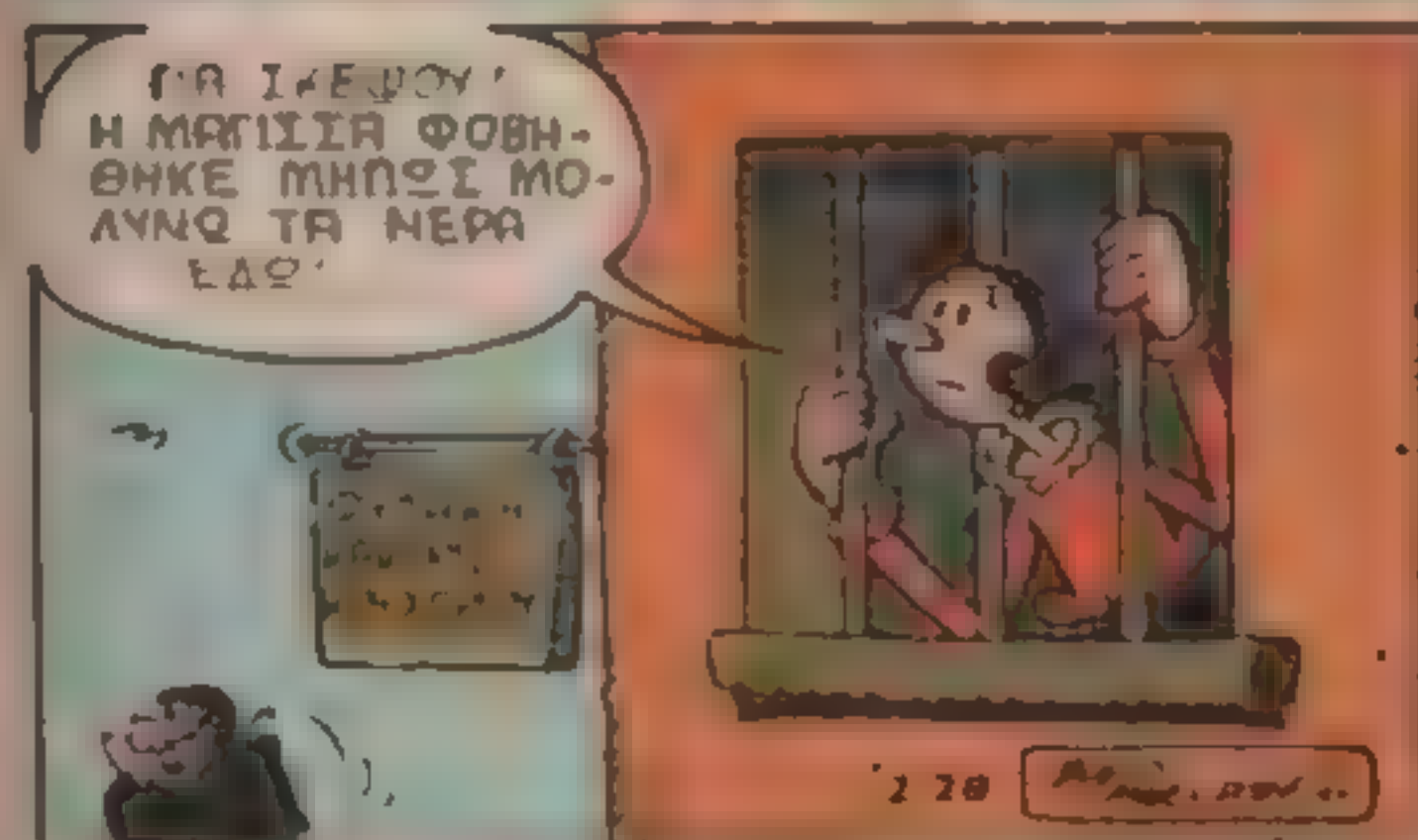
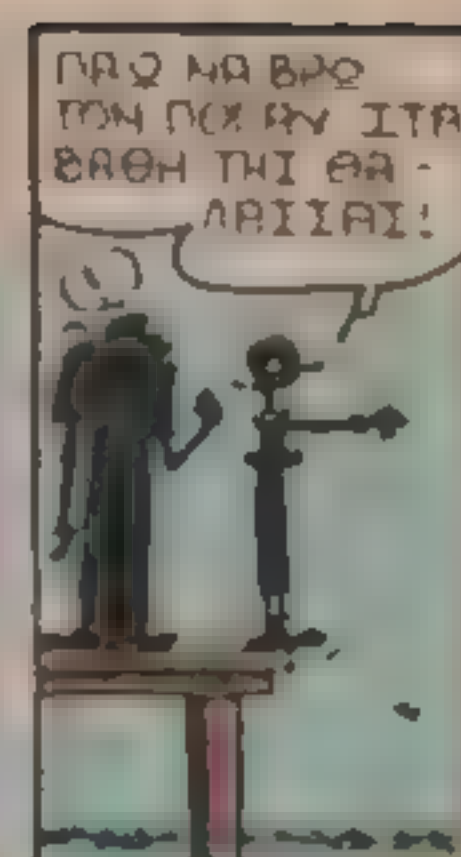

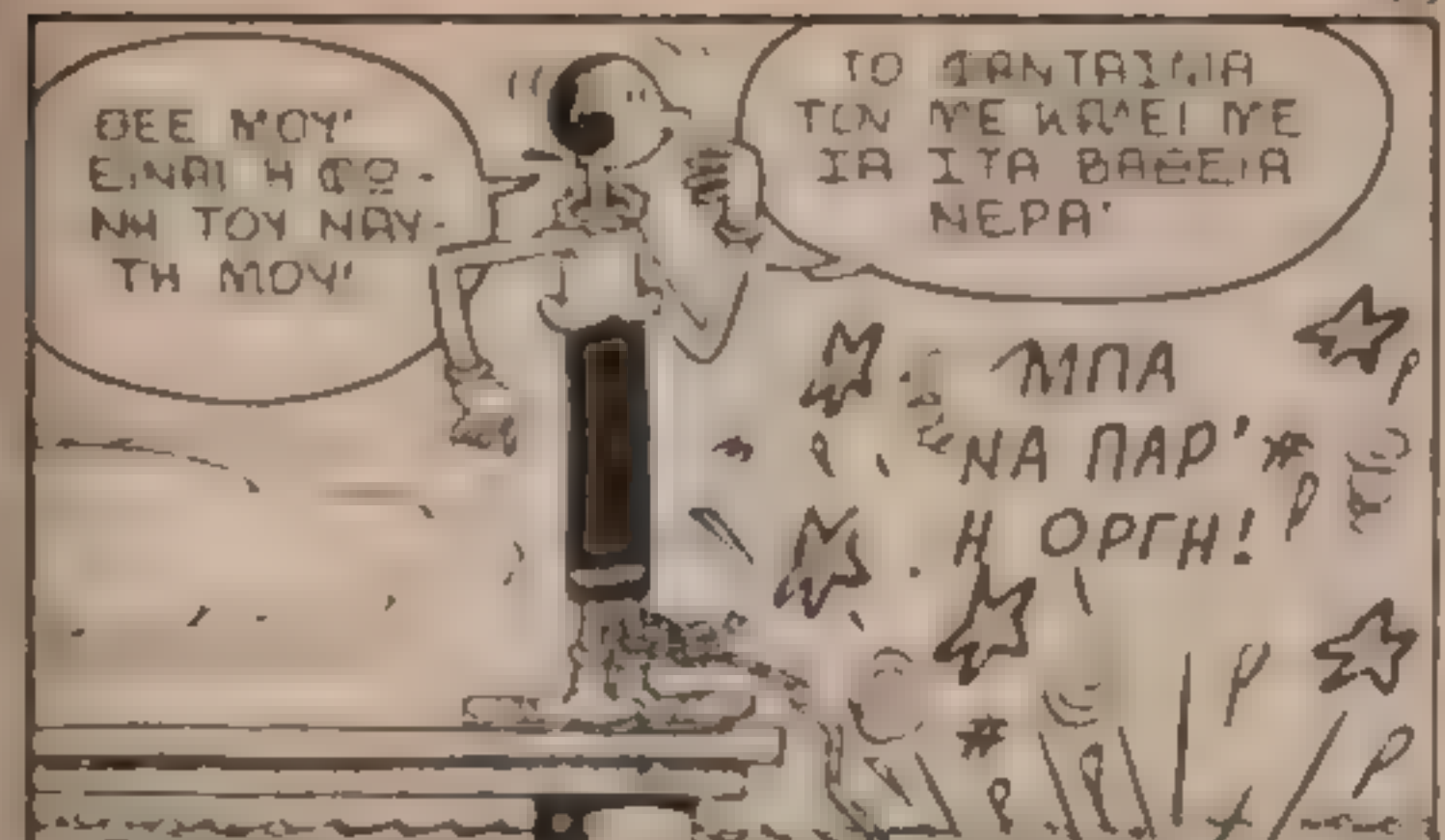
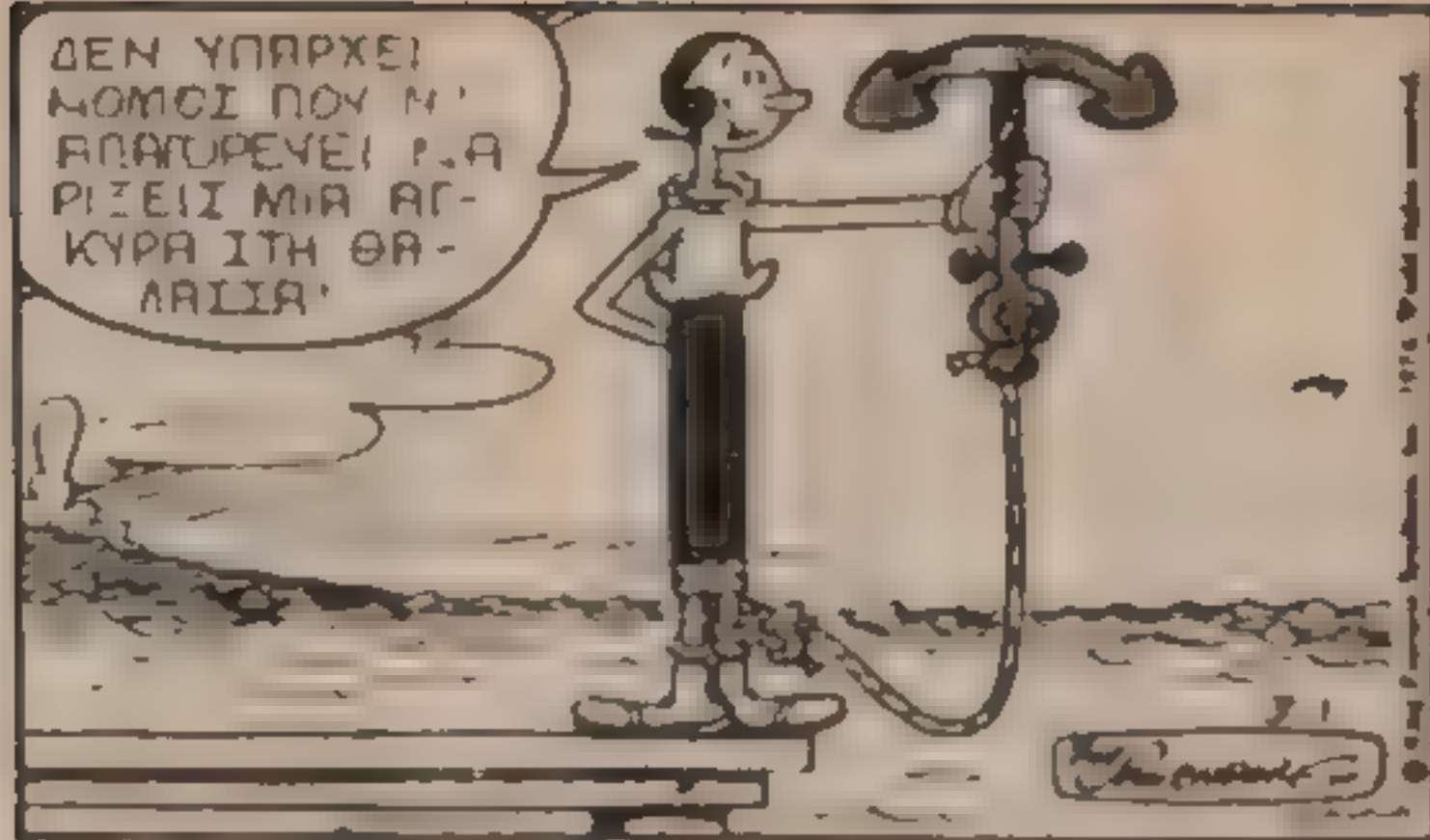

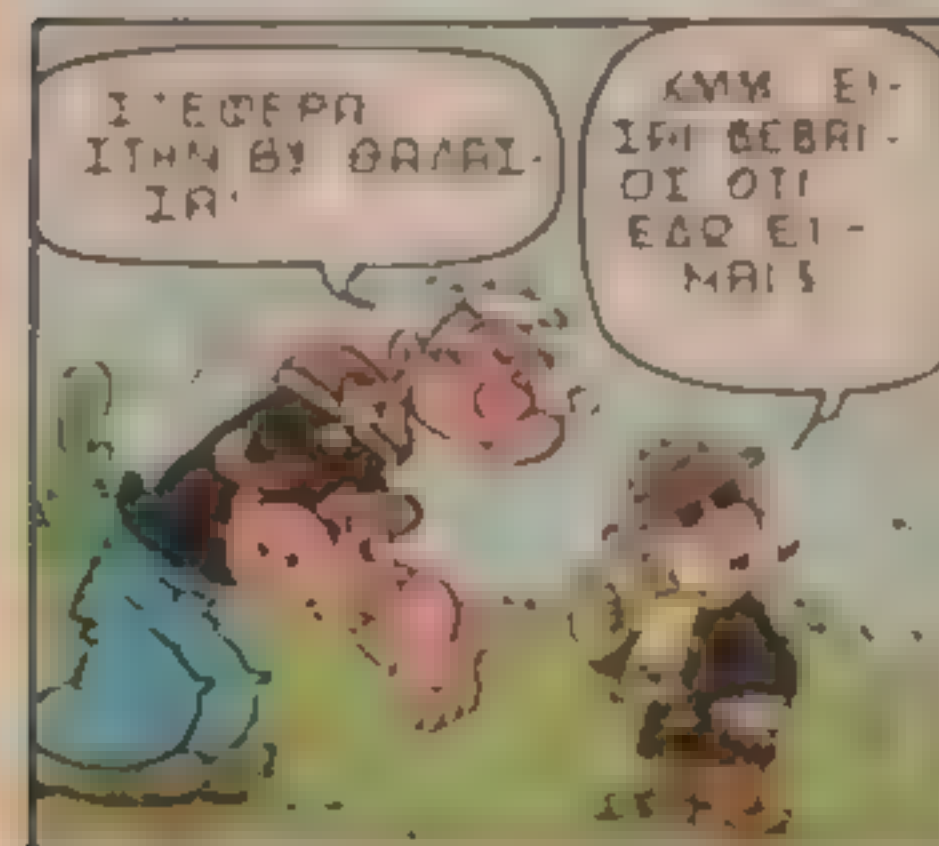
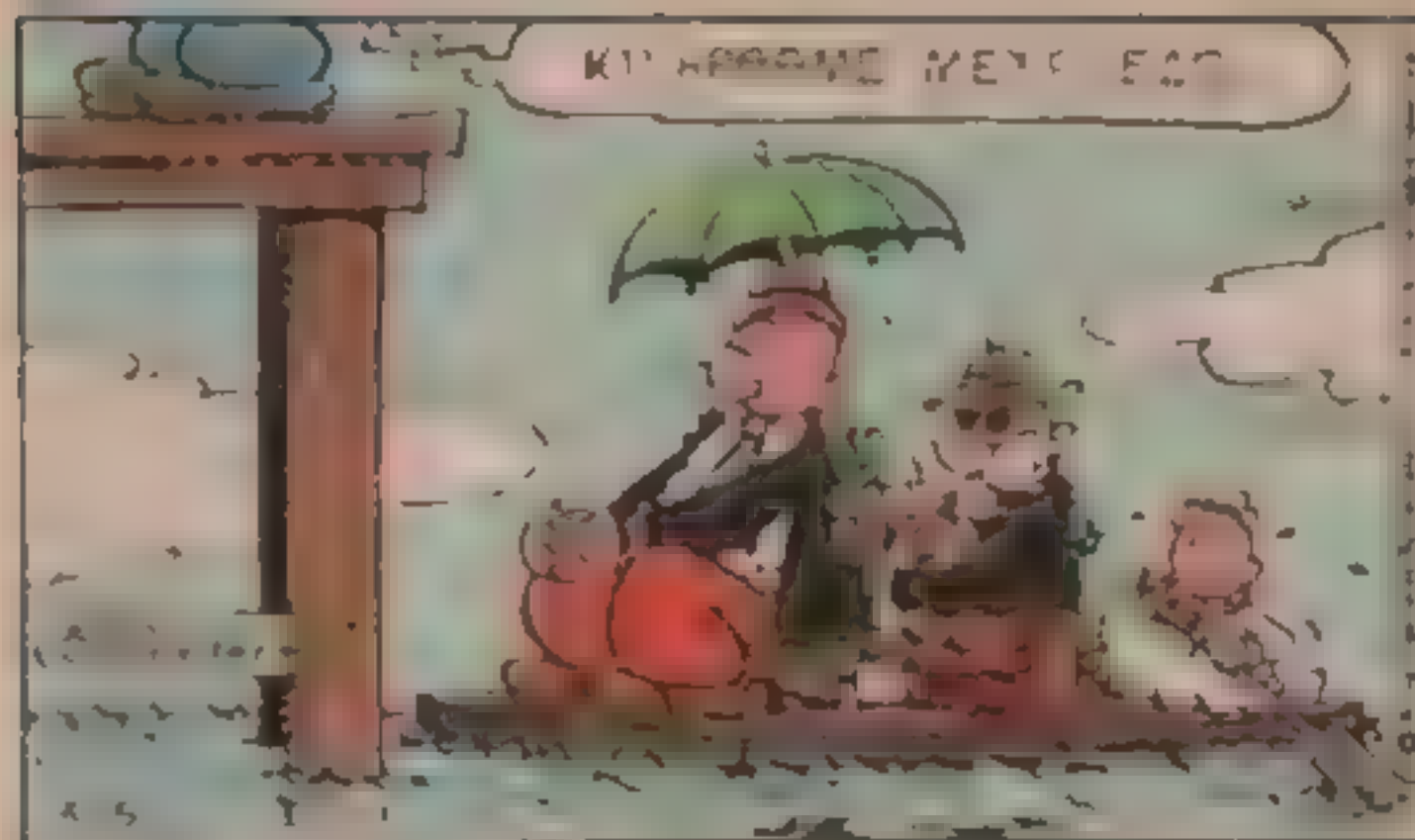

ΘΕΛΩ ΝΑ ΠΕΙΣ
ΙΣΤΗ ΘΑΛΑΣΙΑ

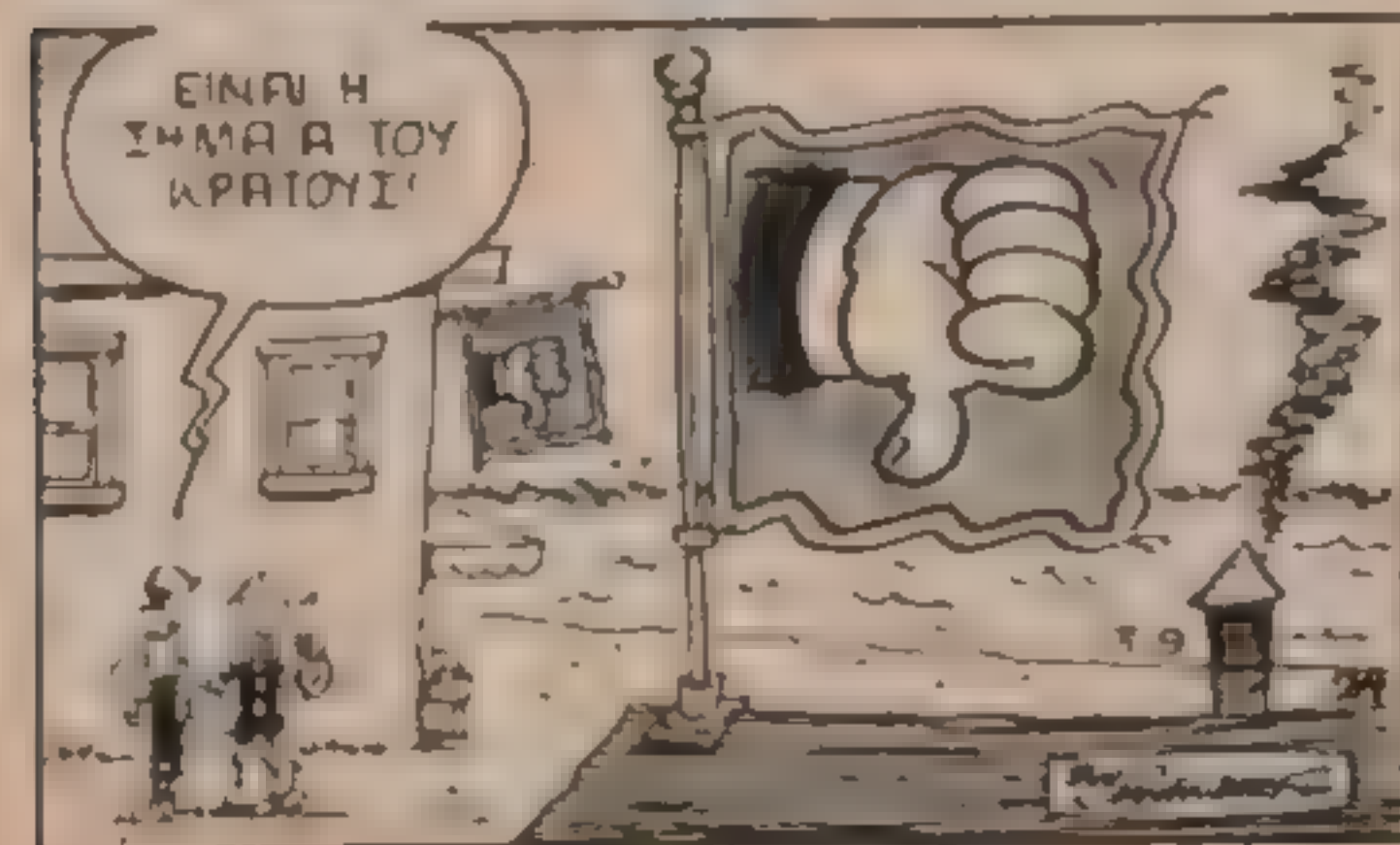

ΠΡΕΠΙ ΜΑΝΑΙ:
ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΟΝΟ
ΜΗΙ ΙΤΗΝ
ΒΙ' ΘΑΛΙΑΙΑ'

Η ΑΚΡΗ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ

2.000 πλοία κοιμούνται με τούς θησαυρούς τους, στις άπτες της Φλορίντας.

ΣΤΗΝ Φλορίντα, ύστερα από κάθε σφοδρή θαλασσοταραχή κανονικά στην υγρή άμμο της ακτής, την ευφάνταστη τους διαφύλαξη έχουν σώσει και γυναικες που διακλαινούν από δυο διαπρέγουν την περιτομή φέρνουν τον σπινθηρί να είναι γαλήνη.

Αυτό γίνεται τακτικά στην άκρη του Φορτ. Προς ή του Βιολι Μπέρτε. Μπορεί τότε να διεικνύει το δικό του όπλο να φέρνουν σημαντικές σε μια λίστα των δικών τους μόλις ελπίδων.

Εξάλλου δεν έχουν ποτέ τιποτέ οι άνθρωποι αυτά. Άλλωστε είναι συλλογικές πράξεις Ισπανικών και συμμαχικών που οδηγούν τα κράτη — όπως και οι πολιτικές — στην περνήντα Μερικάνη από αυτούς φέρνουν με την δύναμη να είναι εφελκυστική με ανήκεντες μεταλλών. Ανεξαρτησία στις σχετικές διατάξεις ότι ένα σέλινο (επτά) έφτανε ένα χρόνο στην άμμο της ακτής Φορτ. Προς για να ανακαλύψει στο τέλος δυο άσυντακτικά κρησάκια των άσυντακτικών του δουσίως μετά από μια μεγάλη τρικυμία.

Πως συμβαίνει όμως αυτό. Πως συμβαίνει δηλαδή η θαλασσοταραχή στο μέρι της να διεικνύει κρησάκια αλλά και άσφακτα αλλά ανεξαρτησιακά αόρατα. Η ελπίδα είναι ευλόγη και την διεικνύει το Γραφείο Άσυντακτικών της Φλορίντας.

Επί το πώς υπολογισμούς των ελπίων κατά μήκος αυτών των άπτες και οι διεικνύει πάλι μεγάλο

δάθος, παίζουν τα κινδύνια 1200 έως 2000 πλοίων που ήταν διατεθειτά επί κατά τους ύστερα από σφοδρές θαλασσοταραχές. Αλλά τα πλοία αυτά είχαν διατεθειτά το 1940 και πιστευόταν ότι άπτες της Ισπανικής τους άπτες παρόντων και σημαντικές διεικνύει.

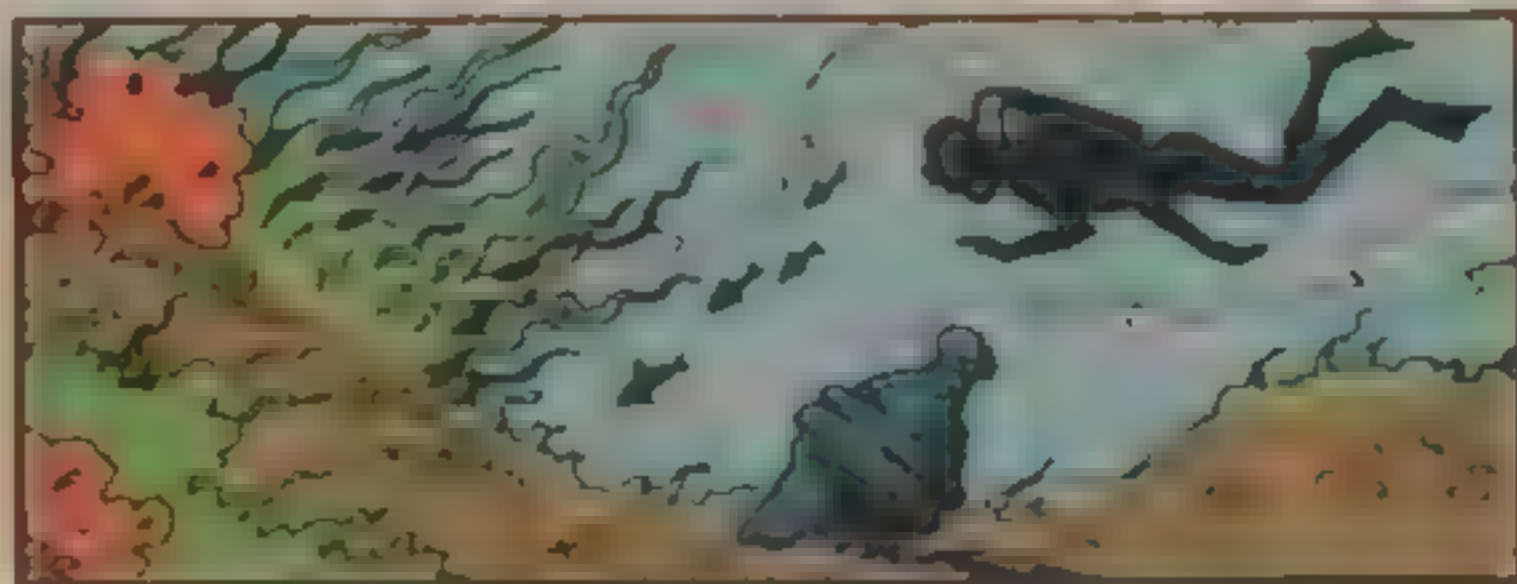

Πως συμβαίνει, τώρα δεν είναι τα θαλασσοταραχή πλοία, να είναι κρησάκια, άπτες σ' έπειτα το μέρι, ή ελπίδα, ή έπειτα είναι απλά. Έξω από τις άπτες της Φλορίντας ήταν ο δάμος που διακλαινούν το πλοίο δια του διακλαινούν της Ισπανίας έπειτα τακτικές αλλαγές και έπειτα στα μέρι αυτά η θαλασσοταραχή άπτες τα κινδύνια ή των σπινθηρίων και πάλι επανέρχεται φέρνουν τα κρησάκια και γαλήνη να την έπειτα από τις άπτες της Μελιανών και των και της Ντι Άμερικής, διακλαινούν κάθε χρόνο.

Όπως δεν ήταν μονάχα η θαλασσοταραχή ήταν και οι κρησάκια. Σύνθετες ήταν οι συντακτικές άπτες στις Ισπανικές νησίδες και το πλοίο και την διεικνύει επανέρχεται στην κατακλαινούν πλοίων και από το δικό μέρι. Άλλωστε, σχετική και ένα περιστατικό που διακλαινούν τότε στην έπειτα της έπειτα Διάσκεψης. Ένα περιστατικό, άπτες κατακλαινούν έπειτα από μια επανέρχεται άπτες το οποίο ένα έπειτα Ισπανικό κρησάκι έπειτα κατακλαινούν του το κρησάκι που είχε και το κατακλαινούν απαντήσε φέρνουντας όμως το δικό με ά τρικυμία και κρησάκια που το έπειτα μέρι σε τρία λεπτά. Αύταντας ή αυτό. Οι κρησάκια ήταν κρησάκια με το ίδιο κρησάκι.

Ήταν, όπως είπαμε ήδη, πλοίο κρησάκια οι κρησάκια και οι

τομαρίες στα μέση όρεκτι και συνεδριάζει, όχι σπάνια, να καταποντιζή ολόκληρη υπονομή από πολλά δυστυχισμένα κορμιά.

Σε μία τέτοια περίπτωση που σημειώθηκε το 1715, επιπλέον ήταν ένα πλοίο. Τα δύο από αυτά βυθίστηκαν στ ανοιχτά και τα υπόλοιπα τριάντα πλοία στην περιοχή της αυτής, όχι γύρω από το Φορτ - Πιρκ. Σε 1000 ήταν ο αριθμός των ανθρώπων θυμάτων αυτής της τραγωδίας κα καταστροφής.

Η δεύτερη πιο μεγάλη αβύσος καταστροφής έγινε το 1733. Ήταν τρεις μήνες που ένα δόλο έληρος στολίσκος από 21 ευρωπαϊκά πλοία είχε ξεκινήσει από την Αθήνα της Κωνσταντινούπολης, όταν ξέσπασε ένας τρομακτικός τυφώνας. Απώλεσε από 17 από τα 21 αυτά πλοία καταστράφηκαν τελικά. Τα περισσότερα τους οργάνων από τον άνεμο και τα κύματα στις όσες της Φλωρεντίας, όπου κατακουράστησαν. Κανένας από τα πλοία τους δεν γλύτωσε.

Η καταστροφή αυτή ήταν από τις σημαντικότερες, γιατί τα πλοία αυτά μεταφέρονταν στην ίδιας θυσίας τους να τον δει, λέει της σπείρας.

★

Οι ίδιοι οι Ισπανοί ήταν εκείνοι που οργανώσαν την πο-

νη επιχείρηση, ακολουθώντας την παλαιά θρησκεία. Η συνάντηση του 1715 μεταφέρει δεκάδες εκατομμύρια δολάρια πλούτου, συμπεριλαμβανομένου του και ευνοϊκάς ό,τι.

Μετά από πολλές προσπάθειες οι ισπανοί καταφέρνουν να διασώσουν ένα μέρος του θησαυρού, αλλά τα περισσότερα εκατομμύρια δολάρια γράφονται αργότερα το 1964, αλλά ανεργία, φτώχεια και με λιγότερα μέσα ανακατασκευάζονται και οι υπολοιπόμενες θυσίες που καταστράφηκαν σε περίπου 150 μέτρων από την άκρη.

Μεταξύ άλλων βρήκαν και 66 000 τούρκους και ασημένια και σμαράγδα, μερικά από τα οποία ήταν πολύ σπάνια. Ανάμεσα σε άλλα πολύτιμα αντικείμενα ήταν 6 σφαιρικά σελήτινα φτηνικά, με σφαιρικά τούρκικα σκεύη και 4 τούρκικα σφαιρικά του ασημένιου του πλοίου και με την μορφή, αλυσίδα αλυσίδας της.

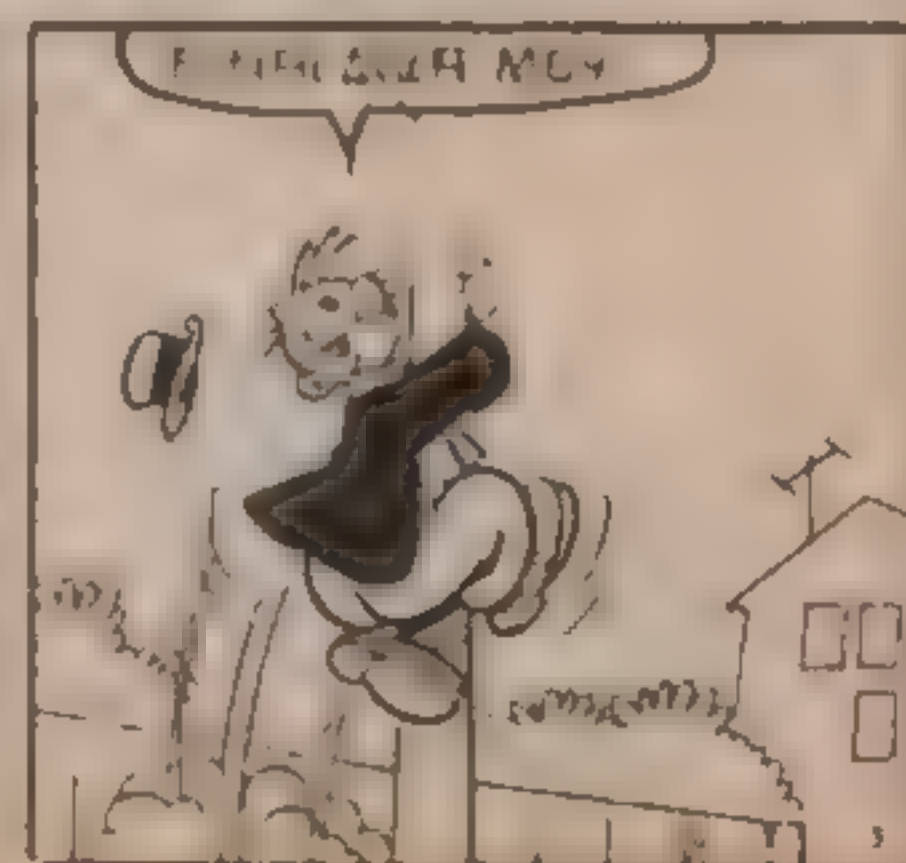
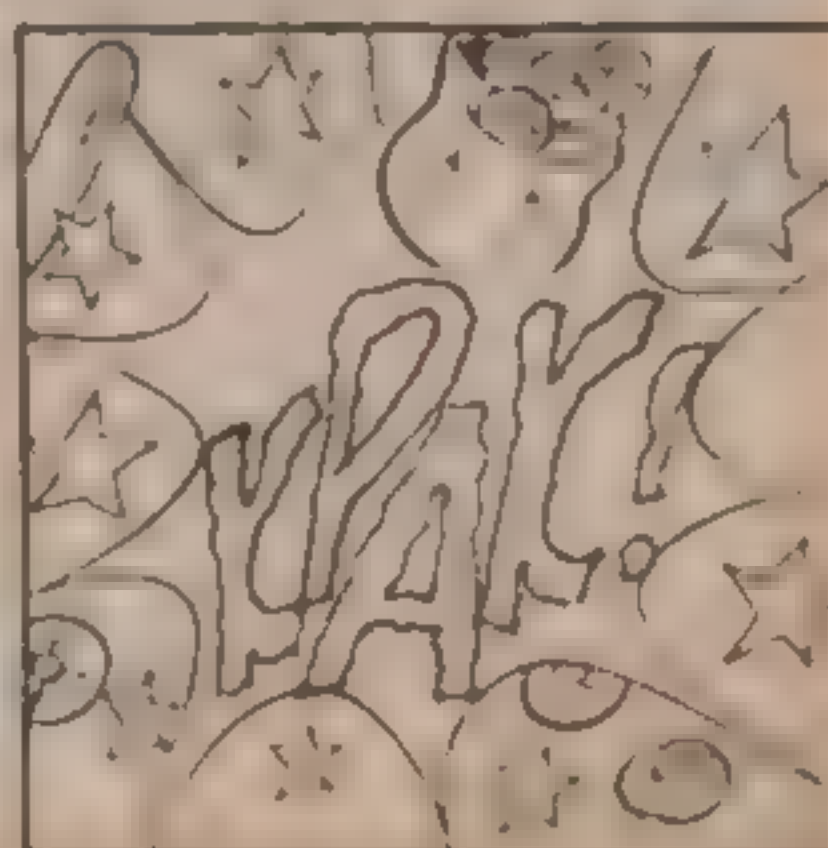
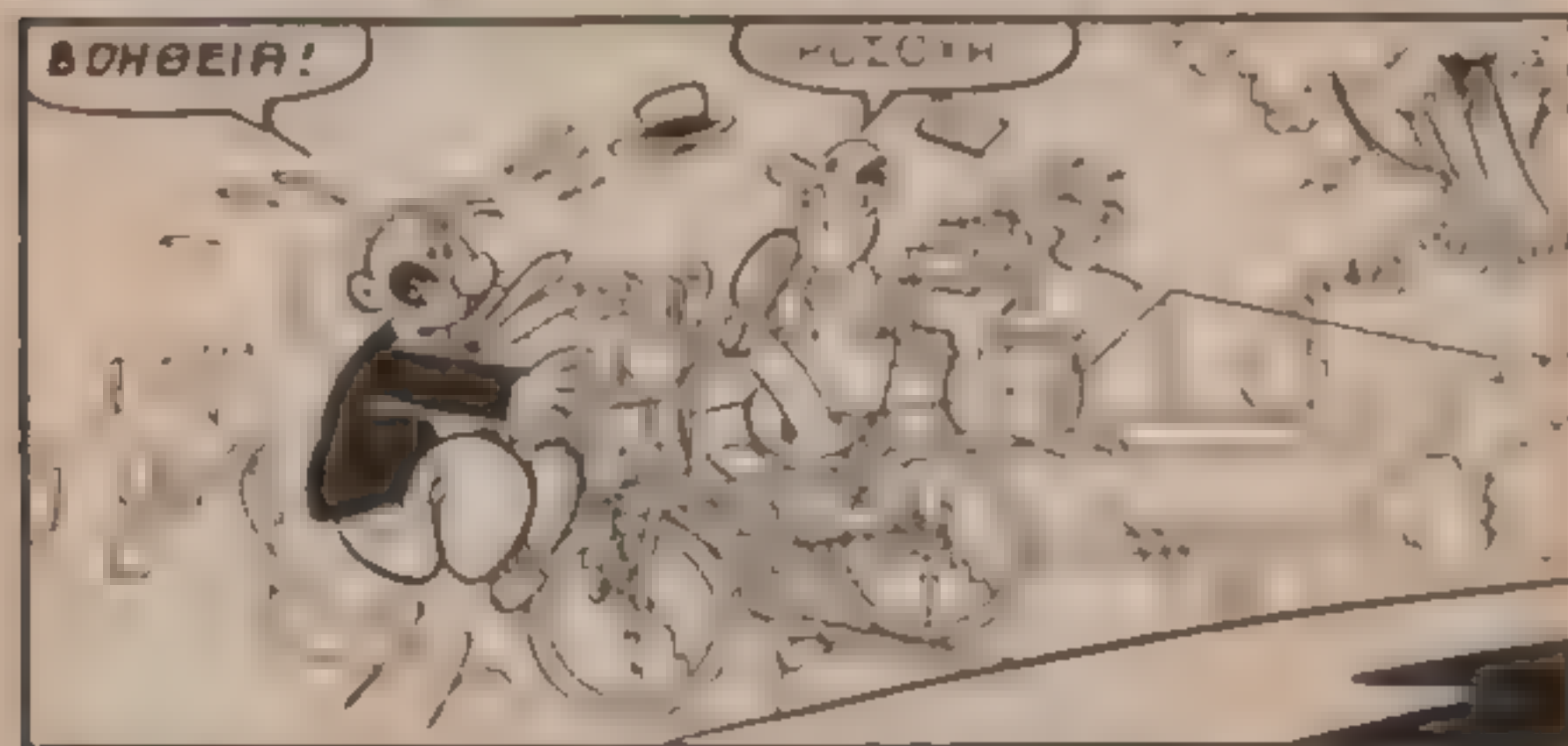
Οι προσπάθειες αυτής δεν υπερασπίστηκαν και ένας από τους έγκληματες της συμφοράς που φημι είναι για κάποια αντικείμενα από αυτά που βρέθηκαν στην άκρη τα πλοία που βρέθηκαν σε ένα τοίχισμα οι αναστατώνουν την βελούδα ως τον δεινό και οι οργανωμένες έλξεις που γίνονται, κατά κάποιο τρόπο που αδειάζουν στην επιφάνεια οι αυτές, από τα πλοία που αμύνει ο δεινός.

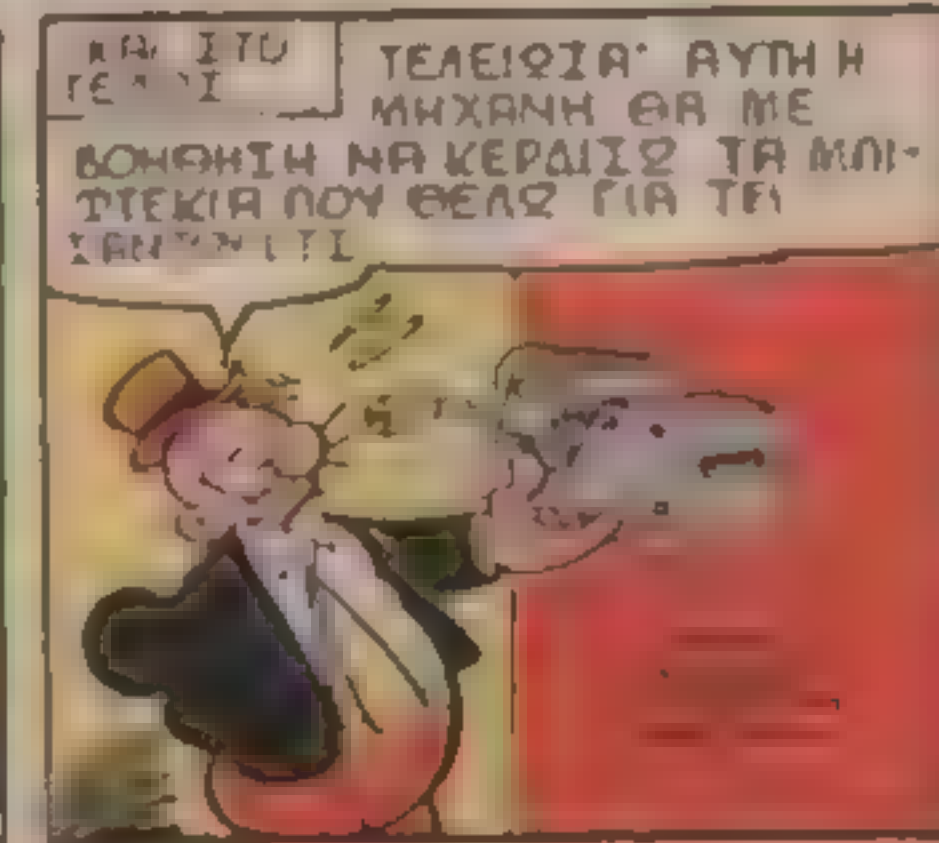
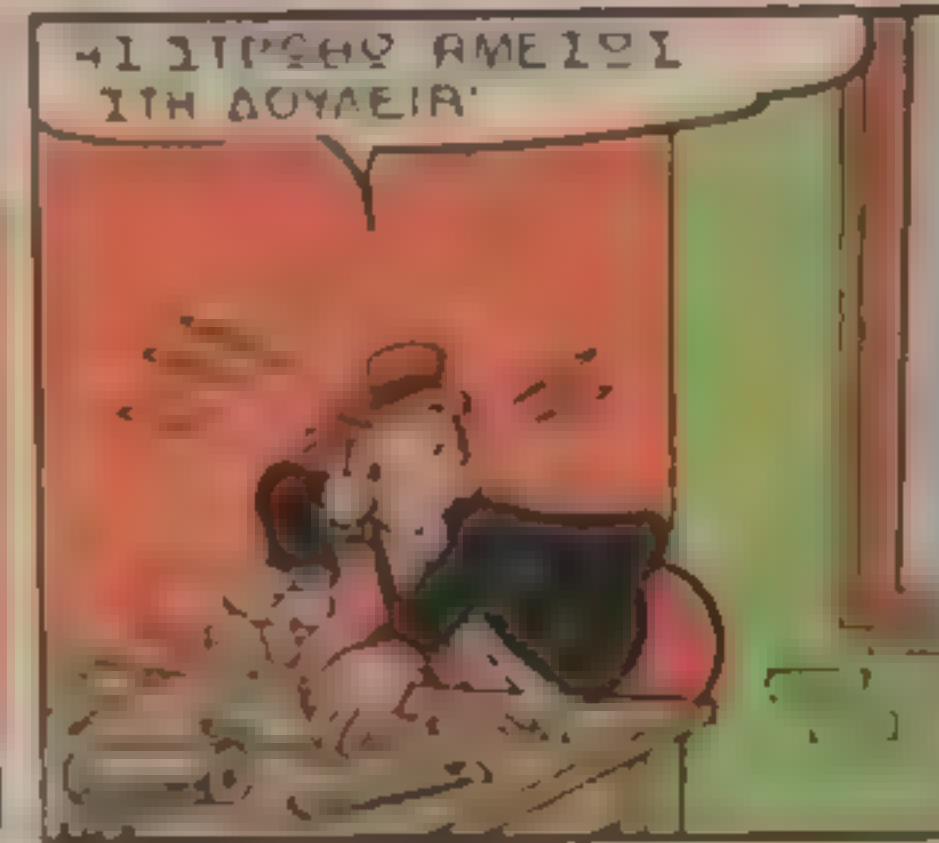
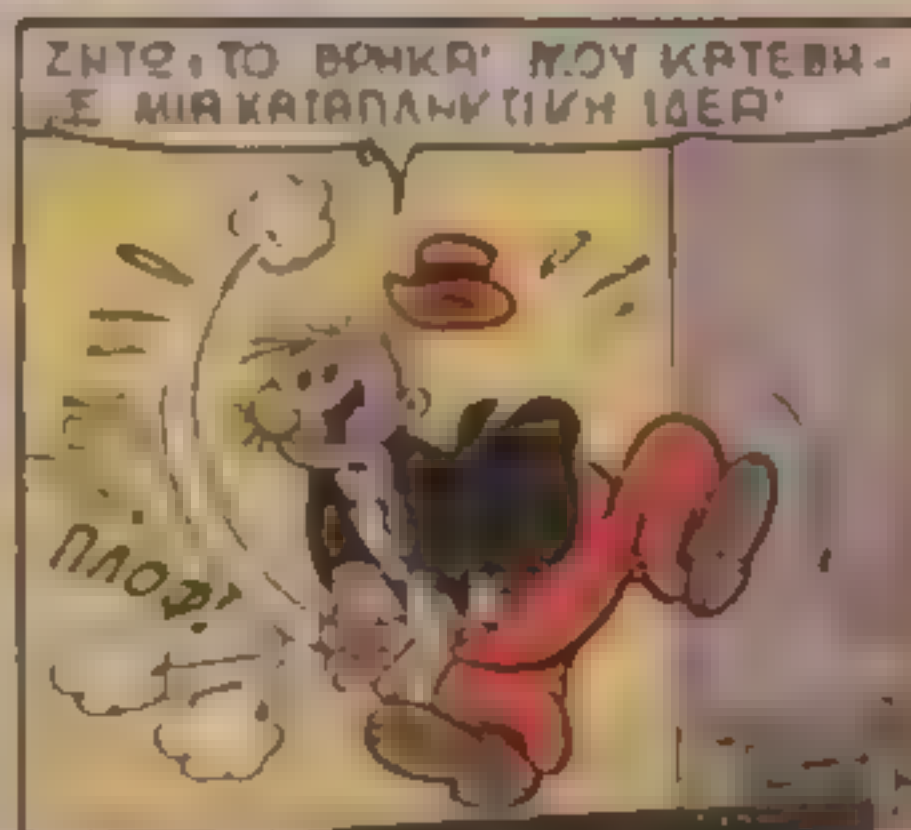
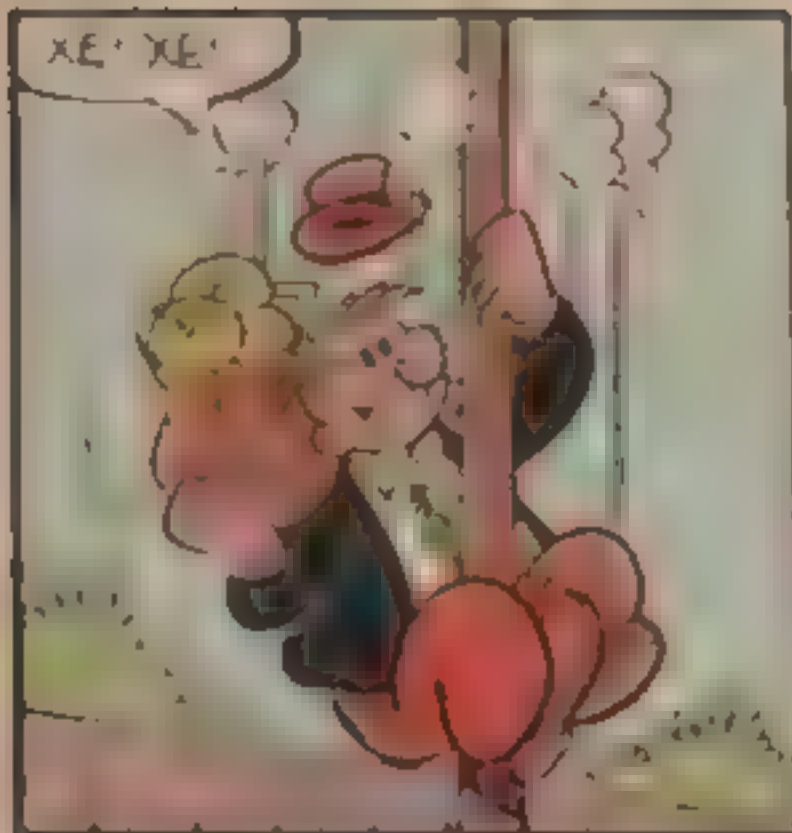
Η ΜΗΧΑΝΗ για τα μυϊστάκια

ΟΙ ΜΑΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΣΑΝ
ΑΙ ΕΙΝΑΙ ΝΕΡΕΣ.

ΡΑΧ' ΑΝΔΕΝ ΒΡΟ
ΓΡΗΓΟΡΑ ΚΑΤΙ ΝΑ
ΒΡΑΘ ΣΤΟ ΣΤΟΜΑ
ΘΑ ΤΡΕΛΛΑΘΩ

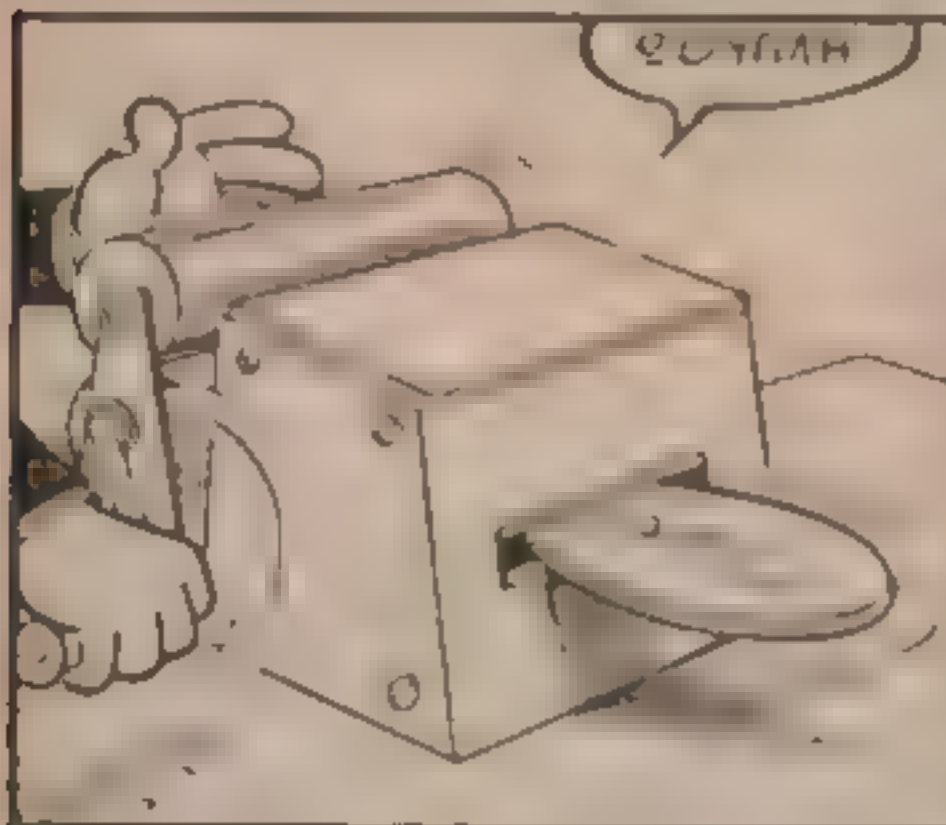
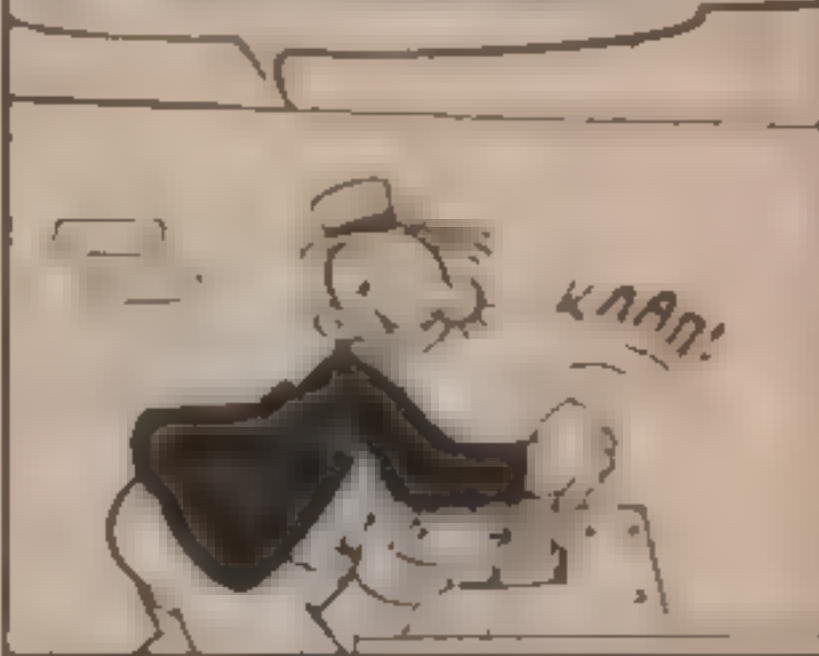

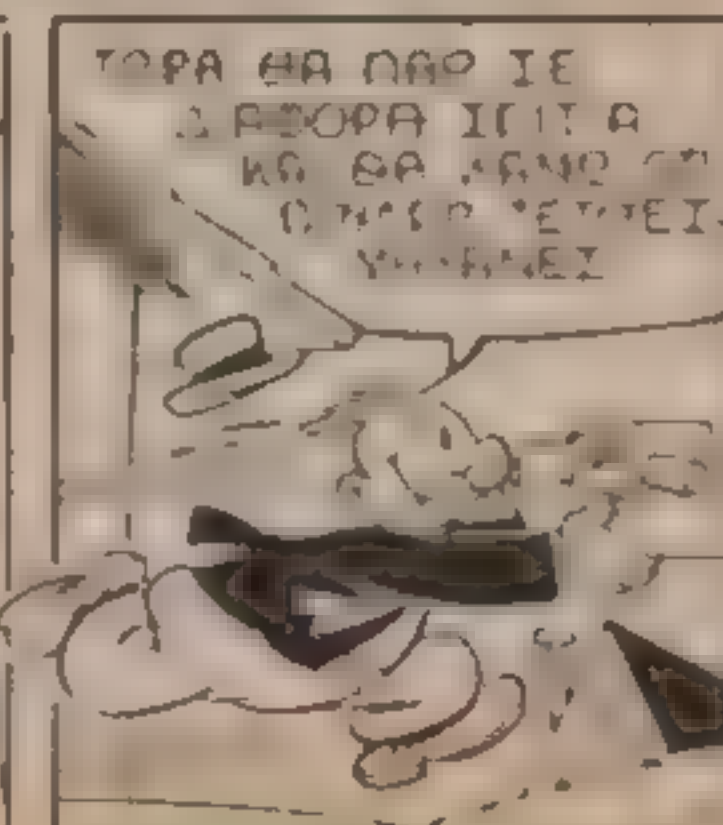
ΠΡΕΤΑ ΟΜΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΗ
ΔΟΚΙΜΑΣΩ: ΘΑ ΧΡΗΣΙ ΜΟΡΦΗ
ΣΕ ΔΥΟ ΨΩΜΑΚΙΑ ΝΑ ΔΩ ΑΝ
ΣΕ ΤΟΥΡΓΕΙ!

ΤΟ ΒΑΖΩ ΑΝΑΜΕΙΑ ΣΤΟΥΣ
ΔΥΟ ΚΥΛΙΑΔΟΥΣ Κ' ΑΡΧΙΖΩ
ΝΑ ΓΥΡΙΖΩ ΤΗ ΜΑΝΙΒΕΛΑ!

ΚΑΙ ΛΟΟΥ ΤΟ ΑΓΙΟ ΤΕΛΟΣ
ΥΠ' ΤΟ ΜΟΙΟ ΒΓΑΙΝΕΙ Ε
ΣΤΟ ΚΑΙ ΤΟ ΑΛΛΟ ΜΕΣΟ
ΜΕΝΕΙ ΜΕΣΑ

ΚΑΛΗΜΕΡΑ ΣΑΙ, ΜΑΝ-
ΤΑΜ' ΘΑΘΕΛΑ ΝΑ ΣΑΙ ΔΕΙ-
ΣΕ ΜΙΑ ΜΗΧΑΝΗ ΠΟΥ
ΚΟΒΕΙ ΚΑΙ ΓΕΝΤΑΙΝΕΙ
ΤΟ ΚΡΕΑΣ!

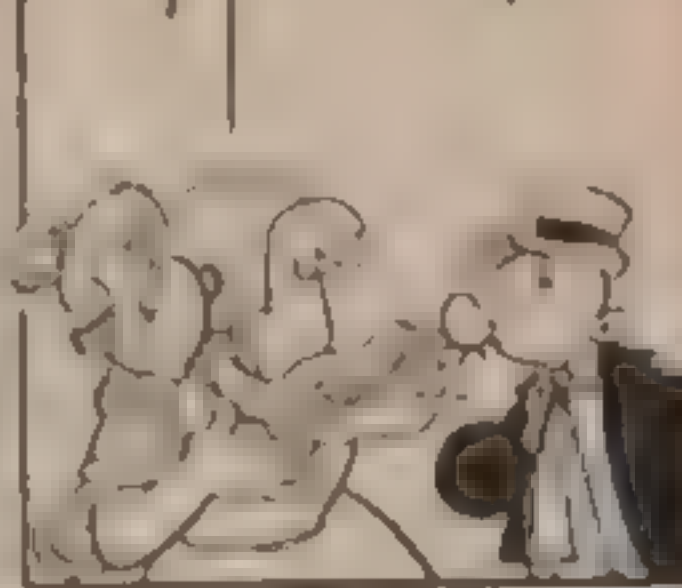
ΚΑΛΗΜΕΡΑ ΣΑΙ, ΜΑΝ-
ΤΑΜ' ΘΑΘΕΛΑ ΝΑ ΣΑΙ ΔΕΙ-
ΣΕ ΜΙΑ ΜΗΧΑΝΗ ΠΟΥ
ΚΟΒΕΙ ΚΑΙ ΓΕΝΤΑΙΝΕΙ
ΤΟ ΚΡΕΑΣ!

ΑΝΕΙΤΕ ΕΝΑ ΚΕΚΥΡΗ ΔΕΝ Θ'
ΚΑΝΗΝΑ ΝΑ ΔΟΚΙΜΑΣΩ ΤΗ ΜΗ-
ΧΗΝΕΣ ΤΗ ΧΑΝΗ ΜΟΥ
ΣΕ ΧΕ ΑΙ ΑΡΧΙ-
ΣΕ ΤΟΙΟΥΤΗ

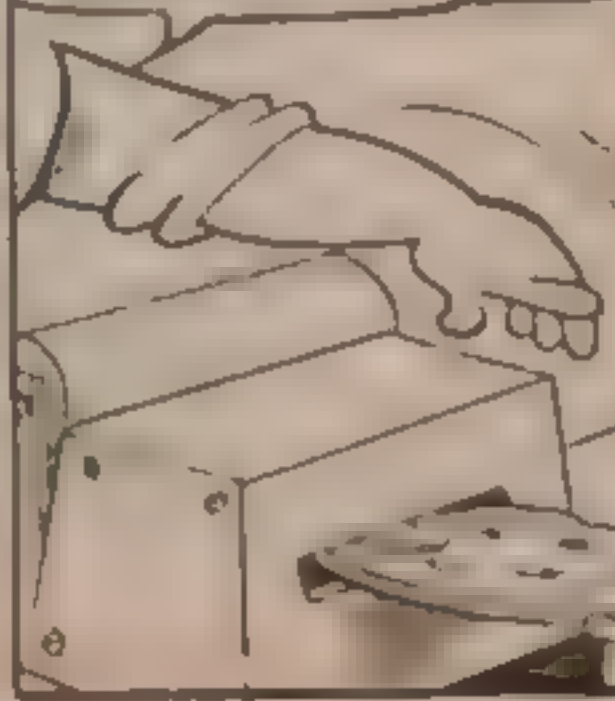
ΚΑΝΕΙ ΕΝΑ
ΑΛΛΟ ΑΥΤΑ.

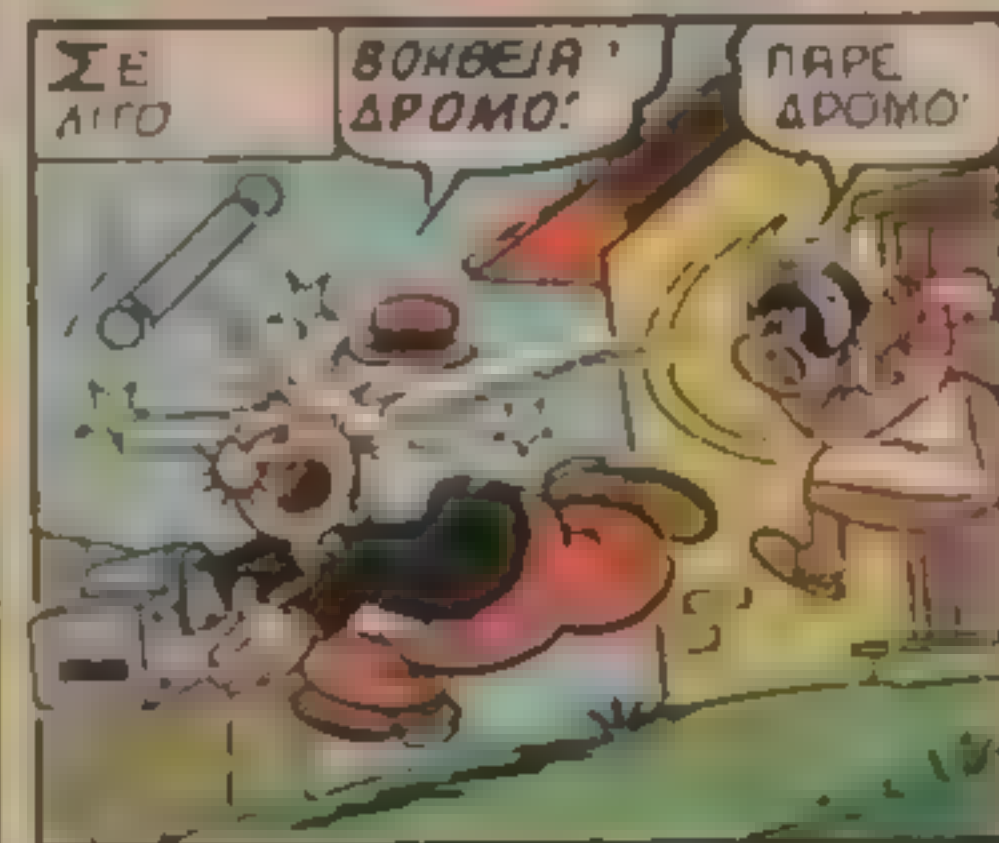
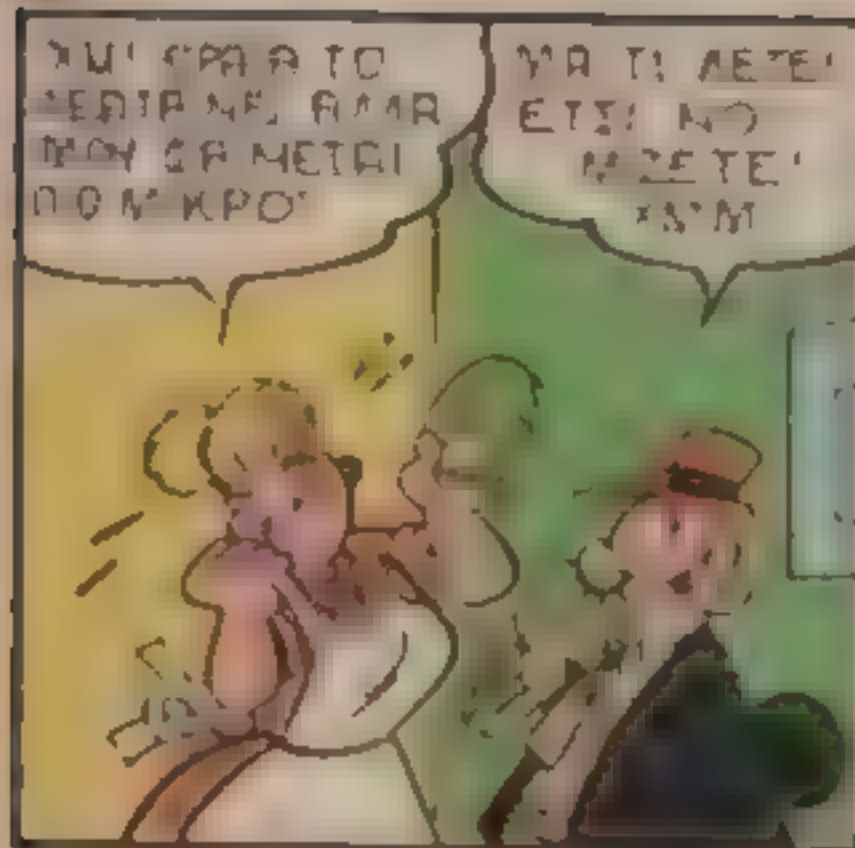

Ο ΚΑΙ ΜΑΤΕ ΜΑΝ ΣΑΙ ΒΑΛΕ ΤΟ
ΚΡΕΑΣ ΑΝΑΜΕΙΑ ΣΤΟΥΣ ΔΥΟ ΚΥΛΙ-
ΑΔΟΥΣ ΚΑΙ ΓΥΡΙΣΤΕ ΤΗ ΜΑΝΙΒΕΛ-
Α!

ΝΑΤ' ΤΟ ΜΟΙΟ ΒΓΑΙΝΕΙ!

ΑΝ ΕΣΤΙΝ ΑΝΤΙΣΤΕΦΑ
ΣΗΤΩ' ΕΔΩ ΕΝΑΙ ΤΟ ΙΣΥ
ΜΟΤΕΚΙ'

ΤΥΙ ΚΑ ΕΙΡΙΑ - ΥΠΟ ΠΟΥ ΔΕΝ
ΠΕΡΙΠΡΑΤΕΤΑΙ. ΑΛΛΑ ΜΕΤΕΩΡΑ ΚΙ
ΟΙΛΑ ΜΟΤΕΚΑ ΧΡΕΙΑΖΟ -
ΜΟΥΝ...

ΑΝ ΤΑΙΣ ΜΕ
ΤΑΙΣ ΜΟΥ

ΠΟΥ ΙΑΝΤΑ ΕΝΟΙ,
ΠΑΡΟΥΝ ΑΥΡΟΛΑ
ΤΑ ΜΟΤΕΚΑ ΚΑΙ ΑΚΟ
ΕΥΧΕΤΑΙ ΤΗΝ ΕΝΟΙ

ΤΕ ΧΕΙ ΕΧΟΥΝΤΑ ΙΤΟ ΤΗΝ ΜΕΝ ΒΑΕ
ΕΟΤΑΝ ΕΡΑ ΜΑ ΜΕΤΕΩΡΑ ΚΙ ΕΝΤΟ
ΤΑ ΜΟΤΕΚΑ

ΙΝΙΩ' ΙΝΙΩ'

ΣΙΟΥΡΝ' ΒΑ ΤΑ ΚΑΝΟ ΙΤΗ
ΙΧΑΡΑ'

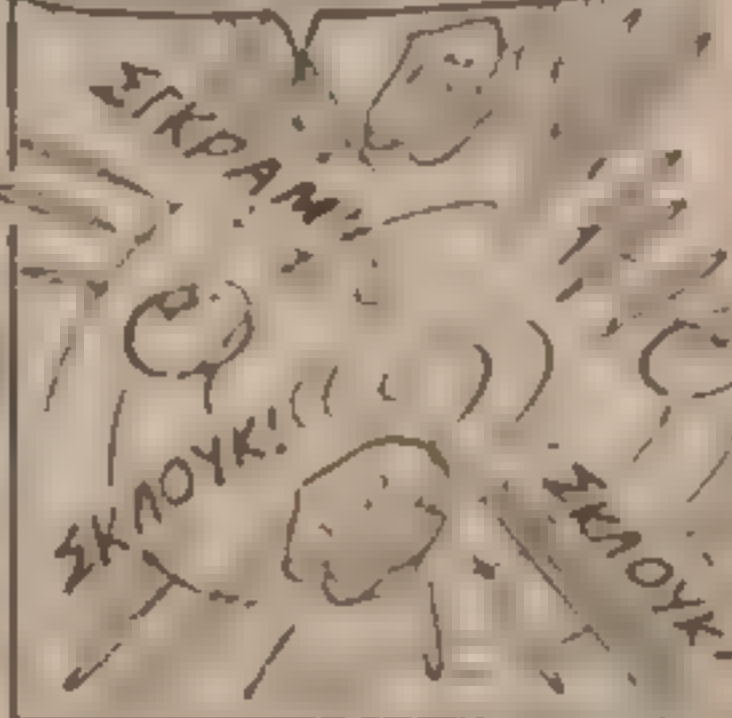
ΜΠΑΟΥΝ! ΑΡΘ' ΑΡΘ'
ΜΠΑΟΥΝ!

ΕΓΩ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΧΕΤΑΙ ΤΗΝ
ΑΥΤΑ ΤΗ ΙΤΟ ΤΗ ΙΤΑΡΑΤΗ

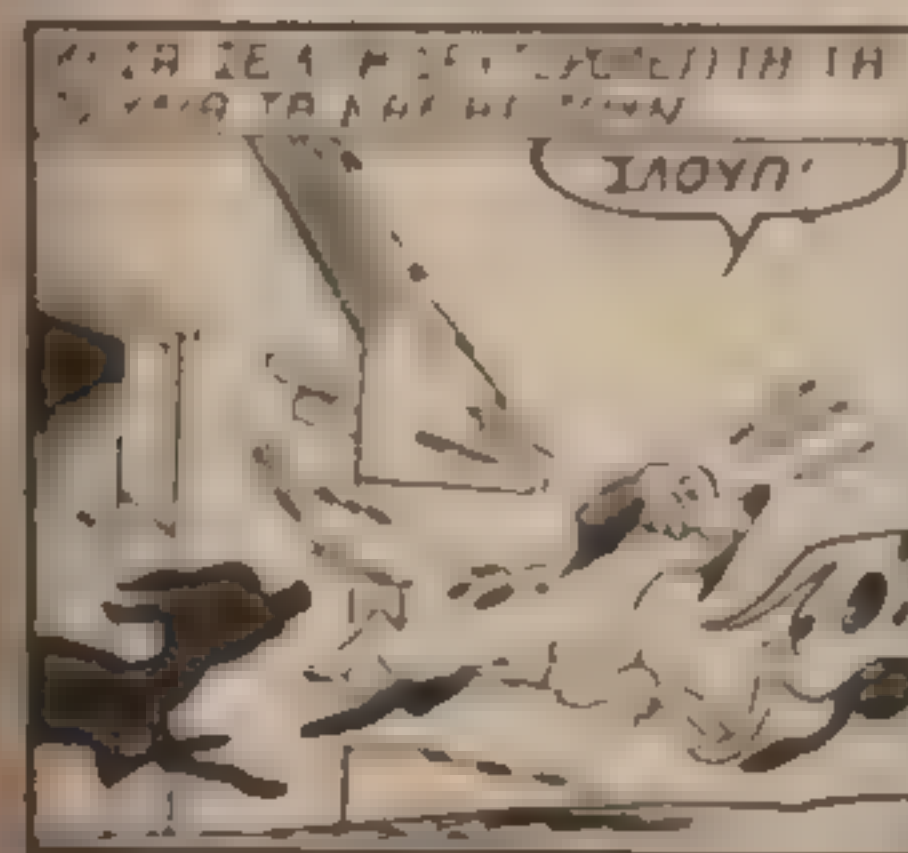

ΟΥΚ ΑΣΗΛΙΕ ΤΑ ΜΟ -
ΤΕΚΑ ΜΟΥ

ΑΝ ΤΕΙ ΑΝΤΙΣΤΕΦΑ ΤΗ
ΑΥΤΑ ΤΑ ΜΟΤΕΚΑ

ΙΛΟΥΝ'

ΟΥ ΟΥΚ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥ -
ΝΑΤΟΝ' ΕΣΤΑΙ ΑΥΤΑ ΤΑ ΜΟΤΕΚΑ
ΜΑΚΙΛΑ ΚΑ' ΤΑ ΜΟΤΕΚΑ
ΑΧ' ΑΧ'

Ο ΓΕΡΟΣ ΜΕ ΤΟ ΓΕΝΑΚΙ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι' έναν καιρό ήτανε δυο φίλοι. Στο ίδιο χωριουδάκι, τον ίδιο χρόνο γενήθηκαν, στην ίδια γειτονιά παιζανε, στο ίδιο σχολείο μάθανε τα λιγοστά τους γράμματα, το ίδιο φτωχοί ήτανε.

Όταν μεγαλώσανε οι δυο φίλοι, σκεφτήκανε καλά και είπαν:

— "Αν καθήσουμε στο χωριό μας, θα μείνουμε φτωχοί. Δεν πάμε καλύτερα στην ξηνητεία, να δουλέψουμε λίγο χρόνια, να μαζέψουμε χρήματα για να ξαναφτιάξουμε τουλάχιστον από τα θεμέλια και πάλι τα πατρογονικά μας σπίτινα, μην πάσουν και μας πλανώσουν."

Τό είπανε οι δυο φίλοι και τ'έκαναν.

Ξηνητεύτηκαν.

Δρόμο πήραν, δρόμο αφήσανε, μήνες περπατήσανε. Φτάσανε σ' ένα στουροδόμι. Ένας δρόμος πήγαινε δεξιά, άλλος αριστερά.

Λέει ο ένας, που τον λέγανε, δε πούμε, Παναγιώτη, στον άλλο, που τον λέγανε, δε πούμε, Γιώργη:

— Γιώργη, τί λές; Χωρίζουμε, να πάρη ο καθένας το δικό του δρόμο;

— Χωρίζουμε, λέει ο Γιώργης. Πρωτύτερα όμως, να δροιστούμε, πώς αν τύχη ένας ά-

πὸ τοὺς δυὸ καὶ πλουτίσῃ κι' ὁ ἄλλος μείνῃ φτωχός, νὰ δώσῃ ὁ πλούσιος στὸν φτωχό, χίλια χρυσὰ νομίσματα. Τί λές, συμφωνῶς;

Ὁ Παναγιώτης, χωρὶς κἄν νὰ σκεφτῇ ἀπάντησε στὸν φίλο του:

— Συμφωνῶ!

Γράφουνε, χαρρακώνουνε μ' ἕνα χαλίκι ἕνα σταυρὸ σ' ἕνα δρόμο, καὶ ὀρκίζονται μεταξύ τους οἱ δυὸ φίλοι.

Ὑστερα, παίρνει ὁ καθένας τους, τὸν δικό του δρόμο.

Ὁ Παναγιώτης παίρνει τὸν δεξιὸ καὶ ὁ Γιώργης τὸν ἀριστερό.

Πρὶν ὅμως, χωριστοῦμε οἱ δυὸ φίλοι, συμφωνήσανε πάλι, ὅταν περάσουν δέκα χρόνια νὰ συναντηθοῦνε στὴν τότε πολιτεία...

Ὁ Γιώργης ἀπύλησε. Ὁ δρόμος πού πήρε τὸν ἔδωκε σὲ φτωχοχώρια. Γήινε μερακαματιάρας, Μεροπούλι - μεροφάι, τὰ χρόνια περάσανε, προκοπὴ δὲν δόθηκε.

Φτωχὸς ξεκίνησε, φτωχότερος κατάντησε...

Ὅταν περάσανε τὰ δέκα χρόνια, θυμήθηκε ὁ Γιώργης τὴ συμφωνία πού κάμανε μὲ τὸν φίλο του τὸν Παναγιώτη, καὶ λέει:

— Πού ἔρεῖς; Μπορεῖ αὐτὸς νὰ πλούτισε καὶ νὰ μοῦ δώσῃ, κατὰ τὸν δόμο πού ἔχουμε κάμει, χίλια χρυσὰ νομίσματα καὶ νὰ πλουτίσω καὶ γώ! Πού ἔρεῖς;

Ξεκινᾷ, λοιπόν, καὶ πάει στὴν τότε πολιτεία πού εἶχαν συμφωνήσει καὶ ρωτᾷ γιὰ τὸν Παναγιώτη.

— Αὐτός;... τοῦ λένε. Δὲν ἔρεῖ τί ἔχει καὶ τί δὲν ἔχει... Νά: Ἐκεῖ εἶναι τὸ παλάτι του!

Χάρηκε ὁ Γιώργης πού ὁ φί-

λος του ἦταν πλούσιος.

Πάει, λοιπόν, στὸ παλάτι τοῦ Παναγιώτη. Λέει στοὺς ὑπηρετὲς ποιὸς εἶναι, πῶς εἶναι δηλαδή, φίλος γκαρδιακὸς τοῦ ἀφεντικοῦ τους καὶ τοὺς παρακαλεῖ νὰ τὸν παρουσιάσουν ὁμῶς στὸν φίλο του.

Τὸν πᾶνε οἱ ὑπηρετὲς μέσα στὸ παλάτι.

Θαυμάθηκε ὁ καημένος ὁ Γιώργης ἀπὸ τὸ χρυσάφι καὶ ἀπὸ τὸ ἀσήμι, ἀπὸ τὰ κρύσταλλα κι' ἀπὸ τοὺς διακοσμητικὰς καθρέφτες τοῦ παλατιοῦ τοῦ Παναγιώτη.

Καθὼς περπατάγαμε, σὲ μιὰ ἀπέραντη αἶθουσα, βλέπει τὸν φίλο του, ντυμένο στὰ χρυσά. Τρέχει νὰ πέσῃ στὴν ἀγκαλιά του! Τρέχουν ὅμως καὶ οἱ ὑπηρετὲς, τὸν κρατᾶνε καὶ τὸν βάζουμε μὲ τὸ ζόρι νὰ καθήσῃ μακριὰ ἀπὸ τὸν φίλο του, πού καθόταν σ' ἕνα θελοῦδινο καὶ χρυσοκολλημένο θρόνο!

— Ποιὸς εἶσαι καὶ τί ζητᾷς; τὸν ρωτᾷ ὁ πλούσιος φίλος του ὁ Παναγιώτης. Λές καὶ πρώτη φορὰ τὸν ἔβλεπε.

— Δὲν μὲ γνωρίζεις, Παναγιώτη μου; φωνάζει ὁ Γιώργης. Ἐγὼ εἰμαι! Ἐγὼ εἰμαι, ὁ φίλος σου ὁ Γιώργης, πού μαζί ξεκινήσαμε, πού ὀρκιστήκαμε, πού...

— Τρελλὸς θὰ εἶσαι μοῦ φαίνεται! Πρῶτη φορὰ σὲ βλέπω! Λέει ὁ πλούσιος ὁ Παναγιώτης.

— Βρὲ Παναγιώτη μου, λέει ὁ Γιώργης ὁ φτωχός, δὲν θυμάσαι πού συμφωνήσαμε καὶ ὀρκιστήκαμε, ὅποιος πλουτίσῃ, νὰ δώσῃ στὸν ἄλλον χίλια χρυσὰ νομίσματα;

— Κατάλαβα... Ζητιάνος εἶναι... Πεπάγτε τον ἔξω! φωνάζει ἀγριεμένος ὁ πλούσιος ὁ Παναγιώτης.

Τὸν ἀρπάζανε οἱ ὑπηρετὲς, τὸν πετᾶνε ἀμέσως ἔξω ἀπὸ τὸ παλάτι.

Ἀπελπίστηκε ὁ καημένος ὁ Γιώργης, καὶ μὲ τὸ δίκιο του.

Πῆγε μετὰ στὸ λιμάνι τῆς πολιτείας, κάθησε παρόμερα, κοντὰ στὴ θάλασσα καὶ ἄρχισε νὰ κλαίῃ.

Τὴν ὥρα πού ἔβλαιο, ἔρχεται κοντὰ του ἕνα γεροντάκι μὲ σουβλερὸ γενάκι. Δὲν πρόσεξε πού ἔβλαιο.

Τοῦ λέει:

— Θέλεις νὰ κερδίσης ἑκατὸ χρυσὰ νομίσματα;

— Θέλω καὶ παραθέλω! λέει ὁ Παναγιώτης.

— Καλὰ. Πάρε προκαταβολὴ πέντε χρυσὰ νομίσματα καὶ πήγαινε στὸ τότε ξενοδοχεῖο νὰ κοιμηθῇς. Τὸ πρωῒ θὰ ἔλθω ἐγώ, καὶ θὰ σοῦ πῶ τί θὰ κάμῃς...

Πάει ὁ Γιώργης, τρώει καλά, κοιμάται καλά στὸ τότε ξενοδοχεῖο.

Τὸ πρωῒ, τὸν παίρνει ὁ γεροντάκος μὲ τὸ σουβλερὸ γενάκι, τὸν βάζει μέσα σὲ μιὰν ἀμαξά.

Προχωρᾷ μὲ τὴν ἀμαξά ὡρες. Φτάνουν σ' ἕνα μεγάλο πλάτανο.

Πλαῖι του, ἦταν μιὰ δρύση, πλαῖι στὴ βούση μιὰ σπηλιά. Μπαίνουν μέσα στὴ σπηλιά.

Ἐκεῖ, ἦτανε τρία ἄλογα κρυμμένα καὶ πλαῖι τους, ἔξι σακουὰ πέτσινα, γιομάτα χρυσάφι!

Τοῦ λέει τότε τοῦ Γιώργη ὁ γέρος:

— Θὰ φυλάξῃς τὰ ἄλογα καὶ τὸ χρυσάφι τρεῖς μέρες καὶ τρεῖς νύκτες.

Ὑστερα τοῦ ἔδειξε ἕνα μέρος καὶ συνέχισε:

— Ἐκεῖ εἶναι νταυφέκια καὶ δόλια καὶ μπαρούτι. Ἄν ἔρθῃ κανεὶς, νὰ πάρῃ τὰ ἄλογα ἢ τὸ χρυσάφι, νὰ τὸν ἐμποδίσῃς. Ὅταν ἔρθῃ τὸ μεγάλο ἀφεντικό, πού φορεῖ κόκκινο μαντήλι στὸ κεφάλι, τότε θὰ σοῦ δώσῃ, γιὰ τὸν κόπο σου, ὅ,τι σοῦ ἔταξα, καὶ μετὰ θὰ φύγῃς.

— Καὶ ποιὸς εἶναι τὸ μεγάλο ἀφεντικό; ρώτησε παραξενευμένος ὁ Γιώργης πού τὰχε γυμνασά.

— Δὲν κατάλαβες ἀκόμα; ρωτᾷ ὁ γέρος μὲ τὸ γενάκι. Ληστής εἶναι!

— Ληστής; ἔκανε μὲ φόβο ὁ φτωχὸς ὁ Γιώργης καὶ σταυροκοπήθηκε.

Μετὰ ὁ γέρος εἶπε στὸν Γιώργη:

— Ἄκου καὶ τοῦτο: Ἄμα θὰ ἀκούσης στίς τρεῖς μέρες καὶ στίς τρεῖς νύκτες πού θὰ μείνῃς ἐδῶ νὰ φυλάξῃς τὸ χρυσάφι, νταυφέκια κάπου ἐδῶ κοντὰ, τότε θὰ πῇ ὅτι τὸ μεγάλο ἀφεντικό ἔπεσε σὲ παγανιὰ καὶ τὸν πιάσανε ἢ τὸν σκοτώσανε. Τότε, γαλᾶλι σου, ὁ θησαυρὸς αὐτὸς ἐδῶ, εἶναι ὁλος δικός σου!

Φύλαγε τὸ θησαυρὸ ὁ καημένος ὁ Γιώργης κι' ἔτρεμε ἀπὸ τὸ φόβο του.

Τὴ δεύτερη νύχτα, ἐκεῖ πού φύλαγε, ἀκούει κάπου βελὶ κοντὰ, νταυφέκια πολλές. Ὑστερα μιὰ φωνή:

— Τὸ σκοτώσαμε τὸ μεγάλο ἀφεντικό!

Μετά, ἄλλη φωνή, πὺ δυνάτη, ἀκούστηκε:

— Πάρτε του τὸ κεφάλι καὶ πάμε!...

Μόλις ἐημέρωσε, ὁ Γιώργης φρόντισε στὰ τρία ἄλογα τὸ θησαυρὸ καὶ ἔφυγε ἀπὸ τὸ μέρος αὐτό.

Μέρες καὶ νύκτες περπάτησε καὶ μετὰ ἀπὸ μεγάλη κόπωση ἔφτασε στὸ ἀγαπημένο του χωριό.

Ἐκεῖ ἔγινε μεγάλος καὶ τρανός! Ἐχτισε παλάτι, ἀγόρασε περιουσίες, πήρε ὑπηρετὲς καὶ ἀμαξία.

Ὑστερα εἶπε:

— Τώρα, εἰμαι κι' ἐγὼ ἀρχοντας! Θὰ κάμω μιὰ γιορτὴ καὶ θὰ καλέσω ὅλους τοὺς ἀρχόντες πού εἶναι γείτονές μου.

και τον απιστο φίλο μου, να δω αν με γνωρίσει!..

Και πραγματικά, καλεί τους άρχοντες, καλεί και τον φίλο του την Παναγιώτη.

Καθénas άρχοντας, που έρχότανε, τον καλωσόριζε στο πλούσιο παλάτι του.

Τελευταίος ήρθε ο φίλος του ο Παναγιώτης.

Μάλis είδε τον Γιώργη, έτρεξε κοντά του.

— Φίλε μου, αγαπημένε, Γιώργη μου! του λέει.

— Τώρα που πλούτισα, με γνωρίζεις; του απαντάει θυμωμένος ο Γιώργης. Όταν ήρθα, θεόφτωχος, με πέταξες με τις κλωτσιές από το παλάτι σου... Τό ίδιο θα κάνω κι' εγώ τώρα για σένα...

Και ήταν έτοιμος ο Γιώργης να διατάξη τους υπηρέτες του να πετάξουν έξω τον φίλο του τον Παναγιώτη.

Εκείνη όμως τη στιγμή, βλέπει πίσω του, τον γέρο με το μυτερό γενάκι, να γελάει πονηρά και να του ειθυρίζει σι' αυτό:

— Τρέξε άμέσως και φίλησε τον φίλο σου και μην κάνεις τον καμπόσο! Εγώ είμαι ο σύμβουλός σου! Εγώ τα ξέρω όλα...

Τάχατε ο Γιώργης.

— Γιατί να τον φίλησω; του λέει του γέρου. Αυτόν τον απιστο, αυτόν τον...

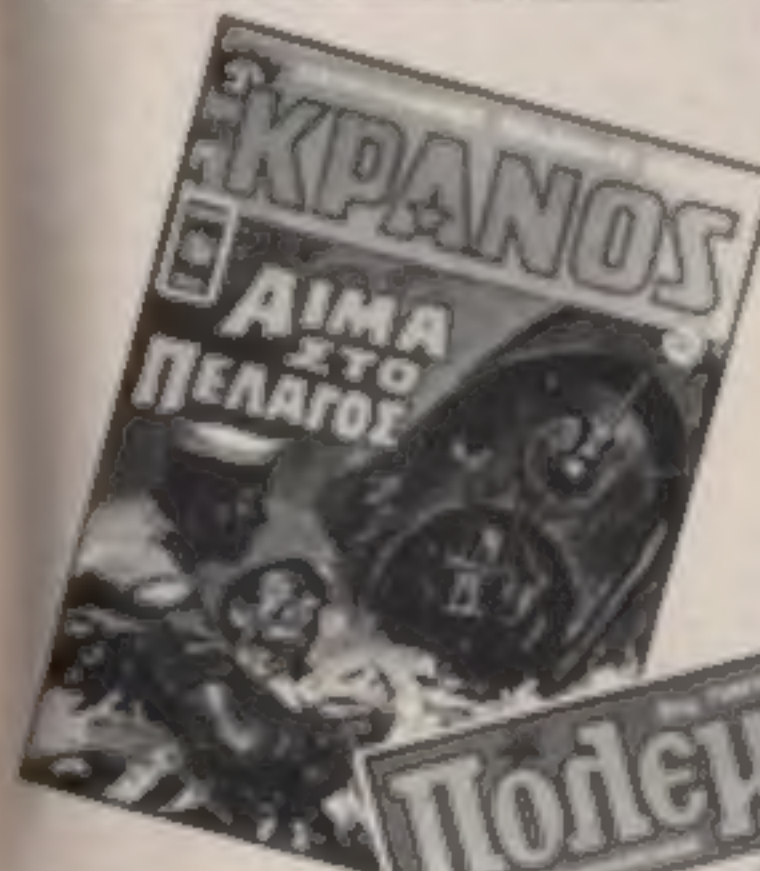
— Άκου, που σου λέω! λέει το γεροντάκι. Δεν ήθελε να σου δώση μόνο χίλια νομίσματα, γιατί θα ήταν λίγα. Δεν ήθελε να σου δώση φανερά περισσότερα, γιατί είσαι περήφανος και μπορεί να μη τα δεχόσουν! Σκέφτηκε λοιπόν, ο φίλος σου ο Παναγιώτης, την ιστορία με το μεγάλο άσπενικό, με το κόκκινο μαντήλι! Όλα ήταν φέματα... Και τα χρήματα και τα λόγια ήταν δικά του!

— Βρέ, τί μου λές! κάνει κατάπληκτος ο Γιώργης. Και γώ, που νόμιζα!

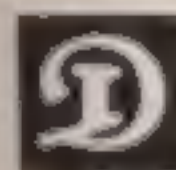
— Νόμιζες - ξενόμιζες, τα πράγματα γίνήκανε έτσι! είπε ο γέρος με το μυτερό γενάκι. Και ο φίλος σου φάνηκε πόσο σ' αγαπάει...

Μετά από αυτό, έπεσε στην αγκαλιά του φίλου του του Παναγιώτη και κλάψανε και οι δύο πολύ.

Ύστερα συνήλθαν. Και γήνηκε με τους άλλους άρχοντες ένα γλέντι αξέχαστο, που κράτησε ένα μήνα! Και περάσανε καλά κι' εμείς καλύτερα!...

Είναι τα
καλύτερα
για
οφθους

Ζητείστε
τα απο
οδη τα περιπτερα

**ΚΥ-
ΚΛΟ-
ΦΟΡΗΣΕ**

**Ο... ΘΡΥΛΙΚΟΣ
ΜΠΑΤΚΕ**

ΜΠΑΝΝΥ

και η παρέα του!

Σ' ΕΝΑ ΝΕΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ